

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/28

V legislatura

Any 2000

Núm. 25

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez.

Sessió celebrada dia 28 de març del 2000

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 966/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a habitatges turístics de vacances. 1038
 - 2) RGE núm. 967/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a habitatges turístics de vacances. 1040
 - 3) RGE núm. 1085/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Bonet, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expedient d'adjudicació de Ca Na Costa. 1041
 - 4) RGE núm. 1093/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transferència en matèria d'urbanisme i ordenació del territori al Consell Insular de Mallorca. 1042
 - 5) RGE núm. 1087/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Bonet, del Grup Parlamentari Popular, relativa a encomana de gestió al Consell Insular d'Eivissa i Formentera. 1043
 - 6) RGE núm. 1088/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Bonet, del Grup Parlamentari Popular, relativa a encomana de gestió
-

al Consell Insular d'Eivissa i Formentera.

1044

7) RGE núm. 1094/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a federalisme interior a les Illes Balears.

1044

8) RGE núm. 1090/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a premis Ramon Llull.

1045

9) RGE núm. 1079/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a confraries de pescadors peninsulars.

1046

10) RGE núm. 1095/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ridícul fet pel Govern de les Illes Balears amb la Llei de modificació de l'article 3 de la Llei de règim jurídic de la CAIB. **(retirada)**

1047

11) RGE núm. 844/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació del Decret 243/1999, de 26 de novembre.

1047

12) RGE núm. 1089/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Bonet, del Grup Parlamentari Popular, relativa a subministrament de gas natural a Eivissa.

1048

II.- MOCIONS:

1) RGE núm. 786/00, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a extraccions d'aigua de Sa Marineta (aquífer Llubí-Muro). Derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3812/99.

1049

2) RGE núm. 1114/00, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern de les Illes Balears en matèria de carreteres. Derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 324/00.

1058

III.- Proposta de creació d'una comissió no permanent d'investigació sobre els sistemes de contractació que segueix i ha seguit l'empresa pública Institut Balear de Promoció del Turisme (Ibatur), RGE núm. 4522/99, presentat pel Govern de les Illes Balears.

1066

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Donarem començament a la sessió plenària corresponent al dia d'avui. La començam, com sempre, amb el torn habitual de preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 966/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a habitatges turístics de vacances.

La primera és la 966, relativa a habitatges turístics de vacances, que formula l'Hble. diputada Sr. Misericòrdia Sugrañes Barenys, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, aquesta pregunta queda formulada en els seus propis termes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Gràcies, Sr. President. Miri, jo ja li vaig contestar, en un ple passat, que nosaltres el que no feim és afectar en cap moment els habitatges turístics existents, sinó que el que es fa és suprimir una figura de cara al futur per unes qüestions de precaució que ja li vaig explicar. De totes maneres jo crec que no és una qüestió de veure com retenir el turisme només amb habitatges de vacances, sinó que és una qüestió de com, quin tipus de promoció s'ha de fer a Menorca.

Jo crec que la promoció que s'ha fet a Menorca, i no la d'enguany, sinó que em referesc als darrers tres o quatre anys, és a dir, que no és un mèrit d'aquest conseller ni només d'aquest govern, sinó que és una promoció que crec que s'ha fet molt bé, està donant resultats i ho fa de tal manera que les previsions, per posar un exemple, del mercat alemany, que és el darrer amb què varem estar, estan en un creixement d'un 14%.

Però jo també, per a la seva informació, si vol li puc donar a pesar que no sigui l'objecte de la pregunta, però perquè tenguí tranquil·litat en el sentit que jo crec que sí que va bé la

promoció de Menorca i l'augment de turisme cap a Menorca crec que va bé, les darreres dades que tenim, que són novembre, desembre, gener i febrer del 2000, el creixement ha estat, el novembre, 803 persones que representen un 182% en relació al novembre de l'any passat; el de desembre ha estat de 1.097 persones que representen uns 249% de l'any passat. Són uns creixements molt grans perquè la (...), però és significatiu que arribin més de 1.000 persones el mes de desembre que l'any anterior. I el creixement del gener, que sabem que ha estat una baixa en pràcticament tots els mercats internacionals, a Menorca ha estat un creixement d'un 14%, quan el normal és que s'hagi baixat a tots els altres mercats internacionals. Per exemple, a Mallorca hi ha hagut una baixa de quasi un 1,5%, però el mes de febrer ja hem tornat a recuperar i estam ja en un augment de 673 persones, que és pràcticament un 46%.

És a dir, jo crec que en aquest sentit la perspectiva d'aquest any a Menorca és bona en global.

L'habitatge de vacances ja li dic que no l'afectam. Jo crec que si hi ha habitatges de vacances que tenien un expedient i no queden com a tals, però no per la supressió de la llei sinó per l'aplicació del Decret 8, (...) ja té vies normals de comercialització a través del que és sector immobiliari, jo crec que en aquest sentit pot estar tranquil·la que no crec que s'afecti amb l'ocupació de la gent que lloga cases.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Sugrañes, vol intervenir? Té la paraula.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Bé, li agraeixo la resposta, però de fet m'ha contestat globalment, no m'ha entrat en el fons de quines opcions donaríem al tema d'habitatges de vacances. Evidentment, el fet de suprimir els habitatges el que dóna de sí és que els *tour operators* i les agències que comercialitzen aquests habitatges se n'aniran a uns altres llocs. El fet que vostè em remeti al tema de la Llei d'arrendament urbans, jo li he de dir que, clar, hem de ser conscients d'una cosa: que qui canalitza, qui dirigeix i qui porta aquest turisme són els *tour operators* i aquestes agències especialitzades, amb la qual cosa els particulars no tenen accés a aquest mercat.

Vostè sap que, a part de tots els habitatges que estan pendants de si es legalitzen o no, n'hi ha unes altres que, degut al fet que es va fixar un termini, no van entrar en aquesta relació de pendants i que precisament són habitatges que reuneixen totes les característiques del Decret i que són les més noves, i totes aquestes vostè les deixarà parades, amb la qual cosa tornam al mateix de dir que no estam legislant, o sigui, tenim una realitat que nosaltres en lloc de legislar-la el que feim és tancar els ulls.

Tornar a remetre'm al Decret del 98, jo li he de dir que si vostè no està d'acord, troba deficient aquest decret el que ha de fer és modificar-lo, perquè de fet fins ara vostè han modificat lleis; una altra cosa és que aquestes modificacions estiguin ben

fetes i que no siguin un rosari..., que provoquin un rosari de contenciosos, però si vostè accepta aquest decret, si vostè accepta aquest decret, és que en el fons no li disgusta i li va bé per allò que vostè persegueix.

Ha de ser conscient que existeix moltíssima demanda i, de fet, vostè ja ho va palpar quan es va desplaçar a Pollença, vostè havia reunit o pensava convocar una sèrie de gent, de propietaris d'habitatges de vacances a la sala de plenaris d'aquell ajuntament, i va ser tal la multitud que es va trobar allà que van haver d'anar a un pati d'una escola, amb la qual cosa existeix aquesta gran oferta i demanda d'aquests habitatges. I això em serveix per dir-li, una vegada més, i em sap greu tornar-ho a repetir, que bé, el fet que vostè es desplaçés corrent a Pollença per calmar els ànims, obrir portes d'ampliar terminis per legalitzar, obrir oficines i desplaçar funcionaris allà per tramitar aquestes legalitzacions d'habitatges és d'agrair, però almanco ens hagués agradat que a nivell de Menorca per la seva part hagués hagut també una intenció o, almenys, un altre tarannà respecte als menorquins.

Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Gràcies, Sr. President. Jo crec que les fórmules de comercialització que s'emparen a través de la LAU són suficients pel volum d'habitatges que hi ha. El perill que representa considerar un habitatge o una casa com a llit turístic és un perill molt gran, per tant és una opció que feim clarament nosaltres en aquest sentit. Per tant, jo estic convençut que no queden desprotegits els habitatges de vacances, és a dir, que queden desprotegides les persones que vulguin llogar un apartament o una casa perquè les formes de comercialització a través del sector immobiliari són eficaces i són importants.

Jo no hi vaig anar de presa i corrent, a Pollença, hi vaig anar en el moment que creia que hi havia d'anar, i el que sí li vull dir és que jo he fet ha estat afrontar un problema. Primera, que estic aplicant un decret, no valor si el Decret és positiu o no però estic aplicant un decret que va obrir un procés; aquest procés s'ha de tancar i no som jo, qui ho va obrir, sinó que va ser el govern anterior, i per tant jo l'únic que faig és donar la cara aquí on no es va donar la cara anteriorment, perquè durant un any i mig o un any i busques es va tenir el decret i no es va dir com s'havia de fer el procés, i el procés, com s'havia de fer, record que es va donar em sembla que eren ja deu dies després d'unes eleccions, és a dir, prop d'una nova legislatura. Això jo crec que és no donar la cara; jo vaig haver de donar la cara, amb molt de gust, amb les ganes d'anar a solucionar problemes, i es va anar allà únicament i exclusivament amb les ganes de solucionar problemes.

Aquesta conselleria en qüestions similars que li corresponguin també farà exactament el mateix.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Turisme.

Senyores i senyors diputats i senyores i senyors membres del Govern, els deman per favor que recordin tots, a partir d'aquesta pregunta, que el temps per a les preguntes són de cinc minuts totes les intervencions. O sigui, que ajustin el temps d'intervenció perquè les preguntes són preguntes. No ho dic especialment per a aquesta pregunta sinó que els ho record. De fet hem emprat més temps del marcat pel Reglament, però convé que ens ajustem perquè si no el torn de preguntes es fa inacabable.

I.2) Pregunta RGE núm. 967/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a habitatges turístics de vacances.

Pregunta número 2, relativa a habitatges turístics de vacances, que formula l'Hble. diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes Barenys, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, aquesta pregunta, igualment que l'anterior, queda formulada en els seus propis termes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Gràcies, Sr. President. Jo li he de contestar també de forma molt similar. Són reiterades les preguntes i també, per tant, són reiterades les respostes. A mi no m'agradaria cansar-los, però li he de dir que jo entenc que no se suprimeixen..., no es toquen per res les cases de lloguer que hi ha, siguin habitatges de vacances o siguin cases de lloguer, que jo crec que el mercat es manté, crec que els canals de comercialització són vàlids els que puguin anar a través del sector immobiliari o d'associacions de lloguer. L'exemple francès és clar, l'exemple francès té unes associacions que estan regulades o unes cases que estan regulades per l'administració i tenen un funcionament, però encara hi ha unes cases de més qualitat que no estan regulades per l'administració i també tenen un canal de comercialització absolutament adequat.

Per tant jo crec que no afectam aquesta activitat, no afectam aquest mercat i, a més, crec que la política, com li deia abans, de promoció d'aquests darrers anys i el fet que nosaltres tinguem la seguretat, perquè ja hi ha les programacions fetes, que tant TUI, amb un acord que es va fer amb unes negociacions entre Ibatour, el consell insular i TUI, va allargar tres setmanes la programació d'enguany, va ampliar quatre setmanes la programació d'enguany i l'any que ve encara l'ampliarà un mes

i mig; darrere TUI hi ha anat Neckermann i Altours i això ens assegura que en temporada mitja i també (...) que és en temporada alta, tendrem una bona situació de mercat a Menorca i que per tant no és una preocupació de la falta de turisme i la falta d'activitat dins Menorca.

Amb això crec que és la millor notícia o que és la millor perspectiva que pot fer llançar un mercat global i no, com li dic, no tallam cap canal de comercialització a ningú a Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sra. Sugrañes, vol intervenir? Té la paraula.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Bé, si vostè ha estat l'encarregat de suprimir el tema d'habitatges de vacances, també ha de ser la persona que ha de preveure quines repercussions suposarà per a l'economia menorquina, i quines repercussions hi haurà en els diferents sectors que d'una manera directa o indirecta es beneficien de la contractació d'aquests habitatges. Crec que amb la contestació que m'ha fet no m'ho ha dit i el que provoca això és que, com que no s'ha previst què passarà, automàticament haurem d'estar pendants dels estudis que facin els diferents sectors afectats, en la seva relació sobre si hi ha hagut pèrdues econòmiques.

He d'insistir en el fet que efectivament aquest sector de turisme per habitatges de vacances és un sector molt important, que aquest sector no vol l'allotjament en hotels, vol respectar una certa privacitat, i si no, miri, quan va venir el Sr. Almunia a Menorca a recuperar-se del resultat de les eleccions del dia 12 de març, per descomptat no va anar a cap hotel.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sugrañes. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies. No sé on va anar el Sr. Almunia; supòs que va anar aquí on li agradava i aquí on va tenir oportunitat, i per ventura no... Jo li dic que, efectivament, no crec que s'afecti el mercat, no crec que els habitatges de vacances quedin afectats per res i les cases de lloguer crec que tenen canals suficients.

Tota aquesta polèmica de fons jo crec que ja li vaig dir l'altre dia, és a dir, al que no estic disposat jo, i sobretot dins una cambra com aquesta, és a admetre, que no ho puc admetre, encobrir una il·legalitat, és a dir, jo he d'aplicar un decret que em sembla que es va fer (...), tenen uns drets aquelles persones que varen optar per aquesta fórmula i jo l'he d'aplicar, l'he d'aplicar amb les competències que tenc a una illa i els consells insulars l'han d'aplicar amb les competències que tenen a cada una de les illes, i la gent que quedi fora d'aquesta norma no és gent

que quedi desterrada, és gent que tindrà la possibilitat, que jo crec que és bona, que a més funciona a altres indrets d'Europa i que crec que a més aquí és la més adequada, d'aquestes agències, aquests empreses especialitzades del sector immobiliari que ja tenen una capacitat a través dels sistemes telemàtics i a través de fórmules de fulletons per poder captar clients, clients que és un client més individual, un client amb més poder adquisitiu, un client amb més, diríem, exigència que no el client de *tour operator*. Per tant, jo crec que és molt millor el client d'aquesta fórmula que no el client massificat d'un *tour operator*, i és una opció que ja li he dit que jo agaf políticament però també l'agaf des del punt de vista que crec que és millor per al turisme d'aquestes illes.

Per tant, no afectam, si ens referim a la discussió del que ha de ser la modificació de la Llei no negam els habitatges de vacances, els existents no els afectam per res; sí les del futur, i si el debat és que volen que totes aquelles que varen entrar una sol·licitud emparant-se en el Decret 8, si volen que legalitzem totes aquestes jo li he de dir que no perquè hi ha el mateix decret, hi havia unes normes, hi havia una comissió mixta, és un decret amb suficient flexibilitat a través de la comissió mixta i que crec que l'hem d'aplicar amb generositat, però qui no pugui..., no em demanin que jo l'empari perquè legalment no el puc emparar i jo no crec que l'administració estigui per obrir portes falses a una norma que ha fet ella mateixa.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Turisme.

I.3) Pregunta RGE núm. 1085/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Bonet, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expedient d'adjudicació de Ca Na Costa.

Passam a la pregunta número 3, 1085, relativa a l'expedient d'adjudicació del camí de Ca Na Costa, que formula l'Hble. diputat Sr. Joan Marí i Bonet, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. MARÍ I BONET:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, l'any 1998 es va firmar un conveni entre el Consell Insular d'Eivissa i Formentera i el Govern per dur a terme la restauració del camí de Ca Na Costa de Formentera, en el qual es pagava tot l'import d'aquesta restauració; fins i tot per part de la Conselleria d'Agricultura es va elaborar el projecte, i l'Ajuntament de Formentera havia de recaptar l'autorització dels veïns per dur endavant aquestes obres. Com que no tenim notícies de com està l'expedient, ens podria dir el conseller responsable en quina situació es troba l'expedient d'adjudicació de les obres del camí de Ca Na Costa?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Sr. Conseller d'Ordenació del Territori. Perdó, Sr. Conseller d'Agricultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Joan Mayol i Serra):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo he d'informar que no existeix cap expedient viu sobre l'esmentat camí a la Conselleria d'Agricultura i Pesca. Efectivament l'any 98 hi va haver una petició de millora del ferm d'aquest camí, tècnicament i administrativament molt deficient; la Conselleria d'Agricultura va redactar un projecte formal, va obtenir el vistiplau de l'organisme de *Parques Nacionales*, ja que està enclavat a la reserva natural, i es va demanar a l'Ajuntament de Formentera la disponibilitat de terrenys i la llicència d'obres. L'Ajuntament de Formentera, presidit aleshores pel Sr. Vicent Escandell Mayans, no va remetre aquesta informació, ni disponibilitat dels terrenys, ni llicència d'obres, i es va limitar a fer constar que l'havia enviat a la Comissió Insular d'Urbanisme dia 11 de desembre.

Segons informacions verbals aquest és un camí privat; per tant, sense l'autorització del propietari la llicència d'obres no es podia emetre i, per tant, l'obra no va tenir llicència. Passat el termini l'expedient va ser arxivat, ja que tampoc la Comissió Insular d'Urbanisme no es va pronunciar mai sobre aquest projecte.

L'expedient municipal va resultar destruït a l'incendi previ a les eleccions i, per tant, en aquest moment no hi ha cap expedient viu sobre aquesta obra.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Agricultura. Sr. Marí Bonet, té la paraula.

EL SR. MARÍ I BONET:

Gràcies, Sr. President. Jo el que voldria demanar al conseller d'Agricultura és si vertaderament té interès o es tornarà a iniciar aquest expedient per dur endavant la restauració d'aquest camí que, segons els veïns d'aquella zona, sí que tenen interès en dur-la endavant.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí Bonet. Sr. Conseller d'Agricultura té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Joan Mayol i Serra):

Bé, atesa la limitació dels fons disponibles a la Conselleria d'Agricultura s'està revisant la normativa per a la restauració o millora de camins rurals per a futures actuacions, i es donarà

prioritat, en primer lloc, als camins públics que tinguin una funció eminentment agrària, que beneficiïn la renda o la qualitat de vida dels agricultors, i quan aquestes necessitats estiguin cobertes es podrien atendre altres propostes. El camí de Ca Na Costa no té funcions agràries ni de qualitat de vida dels residents, és un camí d'interès cultural o turístic; no estam tancats a fer-ho així però no podrà passar al davant dels que tinguin interès agrari, productiu o de qualitat de vida dels residents.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Agricultura.

I.4) Pregunta RGE núm. 1093/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transferència en matèria d'urbanisme i ordenació del territori al Consell Insular de Mallorca.

Passam a la pregunta número 4, la 1093, relativa a transferència en matèria d'urbanisme i ordenació territorial al Consell Insular de Mallorca, que formula l'Hble. diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Una consideració prèvia, perquè aquesta pregunta, que es formulava conjuntament amb una altra, quasi en els mateixos termes però referida també a Menorca, vull que s'entengui dins aquest context dels dos consells perquè eren dues; el que passa és que en aquest ordre del dia només n'ha apareguda una i, per tant, com que s'ha d'entendre dins aquest context, ja li anunci que l'altra no vendrà a plenari perquè la retirarem abans que vengui a plenari, ja que és una obvietat.

Dit açò, Sr. President, la pregunta queda formulada en aquests termes que aquí s'exposen, ja que segons informacions de diferents mitjans de comunicació ha sortit la informació que el Govern de la Comunitat Autònoma ja havia acordat la transferència en matèria d'urbanisme als consells insulars, i que la negociació amb el Consell Insular de Mallorca sobre les matèries, sobre l'abast, sobre el contingut d'aquestes transferències ja estava totalment acordat, i que de l'únic que s'estava pendent era de la seva valoració econòmica, amb la qual cosa, si és així, felicitats i enhorabona. La pregunta és clara, però: Hi ha participat, en aquestes negociacions, el Consell Insular d'Eivissa i Formentera i, per tant, també el de Menorca?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Huguet, em sembla bé la prèvia que ha fet perquè jo li vull donar contestació que no tan sols al Consell d'Eivissa i Formentera, sinó també al de Menorca, i dir-li que tant un consell com l'altre participen en les negociacions de tancar les transferències d'urbanisme i, a més, feim ja convenis de col·laboració que van més enllà del que pugui ser fins i tot la transferència per veure la col·laboració en el que s'està treballant. A més es fa amb els tres consells.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies. El conseller veurà que faig i formul aquesta pregunta, com diria un gran company seu de partit, *sin acritud*, i vull seguir amb aquest ritme i amb aquest to sobre un tema tan cabdal com és aquest. Però jo sí que li agrairia que una volta hagi acabat aquesta sessió, i sobretot quan tenguí els *Diaris de Sessions*, els enviï a no gaire metres d'aquí per fer-li veure que la política amb caràcter urbanístic, que la política amb caràcter d'ordenació territorial, té la vinculació amb els tres consells insulars. Perquè miri, jo li he de llegir -i açò no ha estat desmentit- una nota on la Comissió Insular d'Urbanisme del Consell Insular de Mallorca va acordar per unanimitat requerir al Govern balear que per a qualsevol mesura relacionada amb ordenació del territori que s'adopti prèviament, aquesta ha d'estar consensuada amb el Consell Insular de Mallorca, ja que en el mes d'abril hi haurà les transferències d'aquesta matèria.

Bé, la darrera ja és impossible, ja li vaig dir jo; ja li vaig dir jo que abans de l'1 de gener de l'any 2001 no hi haurà ni una transferència efectiva a cap consell insular i ho reiter, perquè no hi hagi dubtes, no n'hi haurà; són 14 passes que s'han de seguir que no hi ha temps material perquè açò hi sigui. Per tant abril ja fora. És que el Govern no prendrà cap mesura en matèria d'ordenació territorial i urbanística que no estigui acordada prèviament amb la Comissió Insular d'Urbanisme del Consell Insular de Mallorca?, que és el que li diuen aquí els seus socis. Si és així, jo li agraria, Sr. Conseller, que amplii aquesta actuació i que també hi participin els altres dos consells insulars o les altres dues comissions insulars. Si no, la política que perceben els ciutadans, jo no dic que sigui així, però les coses són allò que els ciutadans perceben, i no sempre coincideix amb la realitat, però la política que els ciutadans perceben és que la política d'aquest govern està supeditada únicament i exclusivament als criteris que es dicten des d'una altra institució insular sense participar-hi les altres dues.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Huguet, té raó, sense acritud, i jo crec que és bo que ens plantejem preguntes per aclarir temes i, per tant, des d'aquest punt de vista primer li he de dir que nosaltres, des del Govern, si plantejam consensuar les polítiques d'uns temes que s'han de transferir, no és només amb el Consell Insular de Mallorca; crec que en els PTP es varen plantejar primer els acords i els convenis amb el de Menorca i amb el d'Eivissa que fins i tot amb el de Mallorca, que es va firmar fa pocs dies. Per tant, Sr. Huguet, crec que els fets demostrin que és el contrari de les manifestacions que es varen fer i que varen sortir als mitjans de comunicació.

Nosaltres estam d'acord en el fet que tot el que siguin temes de transferència, en aquests moments els hem de dur consensuats, plantejats amb tots els consells, i en això feim feina i, a més, tenim la demostració clara en tot el que ha estat ja la firma dels convenis per als PTP.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Presidència.

I.5) Pregunta RGE núm. 1087/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Bonet, del Grup Parlamentari Popular, relativa a encomana de gestió al Consell Insular d'Eivissa i Formentera.

Passam a la pregunta número 5, 1087, relativa a encomana de gestió al Consell Insular d'Eivissa i Formentera, que formula l'Hble. diputat Sr. Joan Marí Bonet, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. JOAN MARÍ I BONET:

Gràcies, Sr. President. Si m'ho permet, fondria en una sola pregunta la 87 i la 88.

En els mitjans de comunicació han aparegut manifestacions que semblen dar a entendre que per la Conselleria de Medi Ambient del Govern balear hi ha hagut una encomana de gestió al Consell Insular d'Eivissa i Formentera. La pregunta és la següent: En quina data es va fer l'encomana de gestió al Consell Insular d'Eivissa i Formentera i quina dotació se li ha assignat?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí Bonet. Sr. Conseller de Presidència... Sra. Consellera de Medi Ambient.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Bon dia, Sr. President. Sr. Diputat, perdonau, primer, per la veu. Bé, tal com vostè demana jo li puc dir que allò de l'encomana de gestió és un tema que s'està estudiant per part de la Conselleria de Medi Ambient perquè s'està reestructurant, i en vista que històricament les illes d'Eivissa i Formentera són les que han patit una major absència, diríem, hi ha hagut una major absència per part de la Conselleria de Medi Ambient de l'anterior govern, creim que això s'ha d'intentar treballar profundament per tal que el Consell Insular d'Eivissa i Formentera pugui tenir gestió de temes tan importants com els que té en compte la conselleria.

Per tant, jo li diria que s'està treballant i que esperam l'any 2000 estigui aclarida aquesta qüestió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sr. Marí Bonet, té la paraula.

EL SR. MARÍ I BONET:

Gràcies, Sr. President. Indubtablement, les notícies que figuraven en els mitjans de comunicació no explicitaven totalment com estava, però com que estam avesats al fet que quan ens visiten a Eivissa ens donen sempre manifestacions espectaculars, és que vertaderament no sabem la majoria de les vegades a què atendre'ns, i aquesta és una de tantes. Li agraesc, Sra. Consellera, que hagi aclarit que per part de la Conselleria de Medi Ambient no s'ha fet cap encomana de gestió al Consell Insular d'Eivissa i Formentera. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí Bonet. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Bé, he de repetir que és un tema s'està estudiant per part de la Conselleria de Medi Ambient en contacte amb el Consell d'Eivissa i Formentera i que, per tant, és una qüestió que aclarirem al llarg d'aquest any i que evidentment se sabrà en el moment en què estigui ja definitivament resolta.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient.

I.6) Pregunta RGE núm. 1088/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Bonet, del Grup Parlamentari Popular, relativa a encomana de gestió al Consell Insular d'Eivissa i Formentera.

La pregunta número 6, el diputat ha demanat que quedàs junta amb aquesta i la presidència està d'acord en això.

I.7) Pregunta RGE núm. 1094/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a federalisme interior a les Illes Balears.

Per tant, passàrem a la pregunta número 7, 1094, relativa a federalisme interior a les Illes Balears que formula l'Hble. diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, recuperant una vella pràctica i, sobretot, fent cas que en aquesta vida sempre s'ha d'aprendre, encara que sigui dels adversaris polítics, jo començaré la meua intervenció com començava un il·lustre diputat en aquesta cambra: Sr. President del Govern de la Comunitat Autònoma, absent en aquesta sala, jo li formul a vostè una pregunta, supòs que em deu sentir però vostè no està present, la pregunta anava dirigida concretament a vostè perquè les declaracions són fetes seves i estan entre cometes i, per tant, l'únic que em pot respondre a aquesta pregunta és vostè, que deu tenir aquest criteri. Jo esper que qualche dia es digni a venir a aquesta sala a respondre preguntes que puguin formular d'una manera directa el Parlament o els diputats, i que consti que aquest diputat, que ha formulat diferents preguntes a diferents sessions, quan s'han fet preguntes al president de la Comunitat sempre han estat referides a declaracions i a manifestacions que ha fet el president de la Comunitat, mai no he utilitzat aquest recurs parlamentari per formular preguntes al president en el qual ell prèviament no s'hagués pronunciat.

Per tant, Sr. President absent, la pregunta queda formulada perquè ens expliqui, a nosaltres, quin és el sentit i quin és l'abast d'impulsar un federalisme interior a les Illes Balears, tal com es recull a diferents mitjans de comunicació.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Huguet, vostè sap que el president d'aquesta comunitat autònoma, el Sr. Antich, ha contestat ja moltes preguntes en aquesta cambra i, per tant, vostè sap..., ha contestat moltes preguntes i fins i tot a moltes més, ja, del que era habitual per part de l'antic president, el Sr. Matas, per tant crec que..., i ell està a disposició de contestar les preguntes si la seva agenda li ho permet. Però li puc dir també que el Govern

és col·legiat i, per tant, quan el president manifesta una opinió és l'opinió, en aquest cas, del Govern, que ja li vaig dir una altra vegada i, per tant, jo li donaré resposta.

Vostè, Sr. Huguet, ha sentit moltes vegades que aquest govern vol potenciar els consells insulars, i vol augmentar el nivell competencial d'aquests consells insulars, i a més hi estam fent feina, en això. Per tant, federalisme interior de les Illes és la voluntat d'anar més enllà en el procés de consolidar i desenvolupar les característiques de nacionalitat comunes dels pobles de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, així com les peculiaritats de cadascuna d'elles com a vincle de solidaritat entre totes les Illes.

Com veu, Sr. Huguet, aspiram a desenvolupar l'article 9 de l'Estatut d'Autonomia. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Presidència. Sr. Huguet, vol intervenir?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, moltes gràcies. Jo agraesc aquesta lectura matinal, i per tant no ens ha dit res que no sigui una obvietat, però que quedi constància en aquesta sala, obvietat en la qual tots hi estam compromesos, i tots ens hi hem de sentir vinculats, perquè açò ens compromet a tots exactament per igual. Però el que vostè no pot defugir, i he tret una fotocòpia, que no serveixi açò de broma, però he tret una fotocòpia del que va manifestar el president, en paper color de rosa, on l'amor s'hi posa, perquè a les paraules les podem fer dir el que sigui, i és molt *guapo* el que aquí s'està dient, però el tema de federalisme interior parteix d'un camí invers al que és un estat de les autonomies, i a la nostra comunitat el que és la pròpia estructura de la nostra comunitat. A la nostra comunitat la Llei de consells insulars, que està en tràmit, i no anirem a aquest debat perquè tindrem temps, el que fa és posar mecanismes a l'abast dels consells insulars com s'han d'organitzar i com han de fer la gestió de les competències que puguin rebre des de la comunitat autònoma i d'aquelles que els correspon via altres administracions.

Com que aquest no és el debat, no hi entraré; però el que sí està ben clar és que la Llei de consells insulars, sigui quina sigui la que s'aprovi, no dona cotes d'autogovern als consells insulars, precisament perquè els consells insulars no són òrgans d'autogovern; i aquí és una de les fal·làcies que s'estan dient en aquestes manifestacions. I un federalisme interior parteix de la disgregació; jo estic convençut que aquest terme vostès no el comparteixen, i estic convençut que el president dins el seu interior tampoc no el comparteix, que açò és una expressió un poc alegre, que queda molt bé, que és un gran titular, però un federalisme parteix de la voluntat de parts separades, no vinculades prèviament, que s'uneixen per un fi comú; i aquí no, l'estructura és al revés. Açò és la síntesi de la diferència que hi ha entre federalisme i un estat de les autonomies, que tant el federalisme com l'Estat de les autonomies poden tenir al final el mateix contingut

competencial, però que el seu procés de conformació i de formació és totalment diferent.

Jo demanaria que es fos més rigorós amb les paraules i amb les expressions, i que no es fessin aquests cants de sirenes d'impulsar un federalisme interior a les Illes que recuperi les quotes d'autogovern de cadascun dels consells insulars. Jo recomanaria que en aquest procés se sapigués i es digués clarament: Els consells insulars seran forts en la mesura que tinguin competències i recursos econòmics, amb independència de la Llei de consells insulars, siguem clars. La Llei de consells insulars és un mecanisme, és un camí, però els consells seran forts en el moment que tinguin competències i tinguin recursos econòmics. Açò és el que dóna capacitat de gestió, açò és el que dóna capacitat de decisió, açò és el que dóna el que ha de donar als consells: governs de cadascuna de les Illes per gestionar els seus propis interessos, no institucions d'autogovern, que és un altre tema. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Huguet, és ver que l'Estatut d'Autonomia l'hem de complir tots; el que passa és que si tots pensàssim el mateix sobre la manera com hem de fer les coses, per ventura tots estariem allà mateix; i per tant tenim diferents visions d'allà on hem d'arribar i com hi hem d'arribar. Jo trob moltes contradiccions en el que estava dient vostè; una de les principals és que, amb la línia que està dient vostè no arribaríem avui en dia a tenir un estat de les autonomies partint d'un estat central com era l'Estat espanyol. Per tant, la finalitat per arribar a tenir aquest estat de les autonomies era per conjuntar, per agrupar més els diferents pobles que componien aquest estat, que era un estat centralista i un estat central. Per tant, en aquesta comunitat autònoma nostra també tenim, i ho hem dit, i vostès en són conscients, que tenim una manca d'unitat en el cas de totes les Illes, i hem de fer tot el màxim perquè s'agrupin el màxim possible. A aquesta paraula li podem dir federalisme interior o li podem dir un altre nom, però el que feim és agrupar des d'una perspectiva també d'una centralitat. I durant aquests anys, el que va dir l'Estatut d'Autonomia ja en els seus inicis, no s'ha fet, creim nosaltres, el que s'havia de fer per donar aquest pes que tocava als consells insulars. No em doni lliçons ara vostè, que li hem de donar més doblers. Això ho estam fent nosaltres, vostès no ho varen fer. No ho varen fer, vostès no varen fer res. A més, quan repartien i quan volien donar competències, eren bastant *tacaños* -perdoni la paraula- en lloc de repartir i en lloc de crear aquestes infraestructures perquè tenguéssim consells forts, i si teníem illes fortes, tendríem un govern fort. I això és el que volem fer, i això és el que diu el president que vol fer, i per tant vostè també ha d'ajustar els seus discursos a la realitat, i no jugar només amb les paraules.

La realitat és una, la realitat és que han passat 16 anys, tenim els consells que tenim, i la responsabilitat és seva, i deixin-nos i permetin-nos que fem els consells que creim que vol la ciutadania de les Illes Balears, i que a més nosaltres no creim que només sent administracions locals, com vostès defensen, puguem fer aquestes illes, o aquesta illa, o aquests consells més forts. Això és una discrepància que la tenim i la mantendrem, perquè la seva demostració ha estat clara: durant 16 anys han tengut el que han tengut, i tenim els consells allà on estan, amb una petita variació d'una quantitat pressupostària: enguany als consells hem donat molts més doblers que totes les transferències de doblers que donaven vostès durant els 16 anys a dins cada pressupost. Per tant, els exemples crec que els podem donar nosaltres a vostès, que és fer federalisme interior.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Presidència.

I.8) Pregunta RGE núm. 1090/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a premis Ramon Llull.

Passam a la pregunta número 8, la 1090, relativa a premis Ramon Llull, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En l'última entrega del premi Ramon Llull d'enguany, distinció que atorga la comunitat autònoma, vàrem veure amb molta estranyesa i preocupació que no hi havia cap nom ni llinatge, ni cap eivissenc ni eivissenca, ni formenterer ni formenterera que, al contrari d'altres anys, rebessin aquesta distinció. La pregunta és molt clara: No hi ha eivissencs i formenterers, eivissenques i formentereres, mereixedors mereixedores del premi Ramon Llull? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí i Tur. Sr. Conseller de Cultura i Educació, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. En realitat no respondré en virtut de la meua condició de conseller d'Educació i Cultura, sinó com a membre d'un òrgan col·legiat, que és el Consell de Govern en el qual es va decidir la concessió d'aquests premis. La pregunta del Sr. Marí per part meua tendria aquesta resposta: ben segur que sí, ben segur que hi ha formenterens i eivissencs, i formenterenques i eivissenques mereixedores del premi Ramon Llull; ara bé, és del tot evident que els ciutadans mereixedors del premi Ramon Llull no poden ser reconeguts tots d'un cop, sinó al llarg dels anys, i evidentment fer una fotografia puntual. Per tant, no

creim que sigui ni just ni exacte a fer la valoració dels premis que es concedeixen. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Marí i Tur, té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, vostè en més d'una avinentesa, almanco en una, m'ha titllat a mi de "patetisme insularista". És una qualificació per a mi molt honorable, però no puc estar de cap de les maneres d'acord amb el fet que hi hagi hagut tants de membres, masculins i femenins, Ramon Llull que hagin guanyat enguany aquest premi, i que no n'hagin trobat vostès cap a Eivissa i Formentera. És incompreensible, i a més per aquest camí no farem aquest país balear que vostès volen fer i nosaltres també. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí i Tur. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Marí, el premi Ramon Llull, segons el decret al qual es convoca, té com a finalitat honrar i distingir els mèrits de les persones naturals o jurídiques que s'hagin destacat en els serveis prestats a les Illes Balears. O sigui, són uns premis que es concedeixen a ciutadans de les Illes Balears. En uns casos són d'una illa, i d'altres d'una altra illa. Se suposa que no hi ha cap malpensat que cregui que pel sol fet de ser d'una determinada illa un ciutadà tenguí manco possibilitats de merèixer el premi Ramon Llull. Amb el pas dels anys cal preveure que a cada illa li correspondrà un percentatge poc més o manco semblant de premiats en relació al percentatge de població que té cada illa. Per ventura no és bo ni convenient que cada any passem comptes sobre l'adscripció insular dels premiats. Són simplement ciutadans de les Illes Balears, i això ja s'hauria de considerar prou important en un Parlament de les Illes Balears. Respecte si enguany no hi havia formenterencs mereixedors del premi Ramon Llull, li he de dir que l'any 1997 tampoc no es va donar cap premi a cap formenterenc. L'oposició d'aleshores, però, no va caure en la temptació de convertir el fet en un greuge insularista. Vostè, en canvi, intenta fer-ho. Respecte d'Eivissa, enguany un eivissenc ha merescut la medalla d'or, que és un reconeixement més rellevant que el mateix premi Ramon Llull, i ha merescut una medalla d'or de dues medalles d'or que s'han concedit.

Per tant, no hi ha hagut cap eivissenc que fos Ramon Llull, però sí que hi ha hagut un eivissenc que fos medalla d'or, i això sembla que vostè a la seva pregunta ho havia oblidat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 1079/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a confraries de pescadors peninsulars.

Passam a la pregunta número 9, 1079, relativa a confraries de pescadors peninsulars, que formula l'Hble Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, que té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Fins fa poc el règim de pesca, de captures, d'horari, de cens d'embarcacions peninsulars que podien operar prop del litoral de les nostres illes, estava regulat per una ordre ministerial de l'any 1995. Posteriorment la Conselleria d'Agricultura i Pesca de l'anterior Govern, del Partit Popular, va dictar una ordre per tal de reduir el temps d'activitat dels vaixells pesquers peninsulars, reduint o modificant l'horari d'entrada i sortida als ports. Aquesta ordre va donar lloc a un conflicte prou important a les confraries d'Alacant, a la interposició de multes molt quantioses, i a un contenciós perquè no s'acceptava la capacitat per regular des del Govern balear. Posteriorment la Conselleria actual, d'aquest Govern, ha propiciat un acord entre les confraries de pescadors d'Alacant i d'Eivissa, que regulen tant el cens d'embarcacions com el nombre d'aquestes embarcacions que poden operar cada setmana, i també horaris d'entrada i sortida als ports.

La pregunta, realment el que volíem saber és amb aquestes mesures, que sembla ser que estan acceptades per tothom, fins i tot pel Govern central, quina reducció real hi ha de l'esforç pesquer que realitzen els pescadors peninsulars, els pescadors d'Alacant bàsicament, i si aquesta reducció serà suficient per protegir les nostres pesqueres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Sr. Conseller d'Agricultura i Pesca, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Joan Mayol i Serra):

Gràcies, Sr. President. Jo li puc contestar que la reducció de l'esforç aconseguida amb aquestes mesures és d'un 25%, perquè la reducció ha afectat de manera efectiva el nombre de vaixells autoritzats, de 50 han passat a 40, i amb l'Ordre Ministerial publicada de 14 hores diàries d'activitat han reduït a 13 hores diàries d'activitat. Hi ha hagut una altra reducció, que també és important, però per ventura no té una implicació tan directa, que és que el llistat de vaixells autoritzats, que era de 131, ha baixat fins a 120 vaixells autoritzats.

Per tant, creim que les mesures aconseguides són prou importants. No puc encara donar garanties que això serà suficient perquè el calador es recuperi, perquè ja acusava símptomes de sobrepesca. Això no són ciències exactes, no és tan fàcil fer els números, però esperam que hi pugui haver seguiments que demostrin la recuperació del calador. Tanmateix

també li he de dir que és un conflicte no tancat, els procediments judicials continuen, perquè les confraries de pescadors d'Alacant encara mantenen diferències sobre l'aplicació d'aquest horari, i sobretot el canvi de ports. Les converses continuen, l'actitud de la Conselleria d'Agricultura i Pesca de la Generalitat Valenciana és positiva, i esperam que en poques setmanes el conflicte es pugui donar per definitivament tancat. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Ramon, vol...?

I.10) Pregunta RGE núm. 1095/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ridícul fet pel Govern de les Illes Balears amb la Llei de modificació de l'article 3 de la Llei de règim jurídic de la CAIB.

Doncs passam a la pregunta número 10, que és la 1095, relativa a actuacions fetes pel Govern de les Illes Balears amb la Llei de modificació de l'article 3 de la Llei de règim jurídic de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que formula l'Hble Diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, jo no sé si aquesta pregunta és meva. Actuacions no, ridícul fet.

EL SR. PRESIDENT:

Les paraules són seves, jo no tenc per què posar en boca meva les paraules seves, és la pregunta...

EL SR. HUGUET I ROTGER:

No, però s'ha de llegir tal com... Jo deman...

EL SR. PRESIDENT:

La pregunta: actuacions. Per tant, vostè mantengui o digui la pregunta que vulgui fer, però no em faci llegir a mi les seves opinions.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Jo deman a la Mesa, per favor, i açò és un dret que assisteix al diputat, si es pot llegir la pregunta en els seus termes.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lletrat, llegeixi la pregunta.

EL SR. LLETRAT:

"És conscient el president del Govern de l'estrepitós ridícul que ha fet amb la Llei de modificació de l'article 3 de la Llei de

règim jurídic de la comunitat autònoma, havent-se anunciat pel conseller de Presidència la imminent aprovació d'un projecte de llei que regula l'estructura i les funcions del Govern de la CAIB?"

EL SR. PRESIDENT:

Llegida està la pregunta.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Com que està llegida, i està llegida tal com havia estat formulada, aquest portaveu tenia tot d'uns la intenció de retirar aquesta pregunta, atès que s'havia aprovat ja la Llei de modificació de règim jurídic. Per tant, quan un ha de comparar o fa un qualificatiu d'aquestes característiques ha de tenir la referència. En el moment que hi ha una de les referències que ja està aprovada, jo don per retirada aquesta pregunta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet.

I.11) Pregunta RGE núm. 844/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació del Decret 243/1999, de 26 de novembre.

Retirada la pregunta número 10, passam a la número 11, 844, relativa a modificació del Decret 243, de 26 de novembre, que formula l'Hble Diputat, que formula l'Hble Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En una recent resposta a aquest mateix diputat, el conseller de Treball del Govern va manifestar que hi havia un acord en el si del propi Govern, en el sentit d'anar donant entrada als interlocutors socials, concretament als sindicats, en els distints òrgans de representació del Govern, entre ells va esmentar específicament i expressament l'Ibatur, i la pregunta que avui adreçam al conseller de Turisme, responsable d'aquest institut, és quan pensa modificar aquest Decret 243/99, per donar entrada a aquests sindicats i complir amb allò que el conseller de Treball ens va anunciar a un altre plenari d'aquesta institució. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament el conseller de Treball li va fer aquest anunci, és una qüestió que el Govern ha estat debatent. Estam fent un plantejament general com ha de ser aquesta participació, i que aquesta participació llavors s'haurà de concretar per a cadascuna de les societats del

Govern. Concretar dates és difícil, perquè, clar, llavors la participació no és només l'estratègia general, sinó que és la negociació entre les parts. Una negociació de vegades duu temps, i per tant jo no li puc precisar ni dir la data, però el que sí li puc dir és que amb els sindicats la Conselleria de Turisme fa temps que té negociació, i per exemple a l'Escola d'Hostaleria, que és un consorci, no en aquest cas societat sinó consorci, que depèn de la Conselleria de Turisme, sí que hi ha la participació dels sindicats.

En aquesta línia pensam fer feina, i el dia que jo hagi conclòs aquestes converses amb els agents socials i econòmics, llavors li podré contestar.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. Flaquer? no?

I.12) Pregunta RGE núm. 1089/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Bonet, del Grup Parlamentari Popular, relativa a subministrament de gas natural a Eivissa.

Acabam d'aquesta manera el torn de preguntes i passam al punt següent de l'ordre del dia, que són dues mocions...

Perdó, no hem acabat el torn de preguntes. Pregunta número 12, 1089, relativa a subministrament de gas natural a Eivissa, que formula l'Hble Diputat Sr. Joan Marí i Bonet, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. MARÍ I BONET:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Com havia dit ja abans, la majoria dels consellers del Govern, quan vénen de visita a Eivissa, segons els mitjans de comunicació ens fan unes manifestacions espectaculars que després es tradueixen en grans titulars dels mitjans de comunicació. Per exemple, quan el conseller d'Obres Públiques va dir que per travessar la vila de Santa Eulàlia es faria un pont elevat o un pas subterrani, i el dia 26 de febrer la consellera d'Energia i Innovació Tecnològica ens diu que serà implantat el subministrament del gas natural a Eivissa. I ateses les expectatives que l'esmentada notícia ha generat en els ciutadans d'Eivissa, ens podria dir la Sra. Consellera a quina oficina ens hem de dirigir per formular la petició del subministrament d'aquest servici? Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí i Bonet. Sra. Consellera d'Innovació i Energia, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ I ENERGIA (Misericòrdia Ramon i Juanpere):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Marí, vostè un costum que no és molt bo, que és només llegir el titular de l'article. Però jo tinc aquí els diaris corresponents a aquest viatge que vostè es refereix a Eivissa, i lògicament hi ha un titular abreujat, que diu

"El Govern quiere abastecer de gas natural a las Pitiusas", però si vostè es llegeix la totalitat de l'article, li expliquen clarament quines són les nostres intencions. Les nostres intencions són incloure Eivissa, i lògicament també Menorca, en el Pla energètic. Per tant, quan es faci l'estudi, i en aquests moments s'està fent per la possibilitat de dur el gas natural, tenir en consideració la possibilitat de dur gas natural fins a Eivissa i fins a Menorca. Segons les dues alternatives que s'estan estudiant, la dels dipòsits de gas liquat, o la de gasoducte. En un cas la possibilitat de tenir gas a Eivissa seria una, i està perfectament explicat. És a dir, no són unes notícies de falses promeses, sinó explicar exactament què és el que s'està estudiant, i donar a Eivissa i a Menorca la possibilitat de poder tenir gas natural en el moment que el gas natural arribi a les Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Marí i Bonet, té la paraula.

EL SR. MARÍ I BONET:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo crec, Sra. Consellera, que els polítics tenen l'obligació de donar credibilitat als ciutadans i informació clara i concisa, i no crear confusió i malestar. Vostè diu que només surten els titulars; la majoria dels ciutadans no es llegeixen la lletra petita, sinó els grans titulars, perquè la majoria, que a Eivissa no som molts cultes, no ens la sabem llegir, la lletra petita; només ens llegim els titulars, perquè creim que els polítics, la informació que donen és la que es treu en els titulars. De totes formes veig que vostè, no sé, i li agrairia que ens ho digués, quan creu vostè que tendrem el subministrament de gas natural a Eivissa? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí Bonet. Sra. Consellera d'Innovació Tecnològica i Energia, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ I ENERGIA (Misericòrdia Ramon i Juanpere):

Gràcies, Sr. President. Escolti, a mi no m'agradaria fer cap comentari sobre la lectura dels diaris dels ciutadans d'Eivissa, perquè jo els tinc per més, probablement quan un article els interessa es llegeixen el titular, la lletra gran, la mitjana i la petita. I si l'article no els interessa, no se'n llegeixen cap. Tampoc no em podrà fer a mi responsable del titular d'un article, on el periodista amb el seu bon criteri decideix posar el titular. De totes maneres el titular -i tinc la fotocòpia a davant- diu *"El Govern quiere abastecer de gas natural a las Pitiusas"*, no crec que aquest titular li doni per anar a demanar en quina oficina han d'anar a presentar la sol·licitud; això per un banda. Però li puc explicar quin és el sistema. De totes maneres, jo li recomanaria que es llegís amb detall el contingut

de l'article, i si li queda algun dubte, no es preocupi, jo li puc aclarir perfectament.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

II.1) Moció RGE núm. 786/00, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a extraccions d'aigua de Sa Marineta (aquífer Llubí-Muro). Derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3812/99.

Ara sí que hem esgotat el torn de preguntes, que en aquest cas d'avui n'hi ha dues. La primera d'elles, moció 785, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a extraccions d'aigua a Sa Marineta, aquífer Llubí Muro, derivada del debat de la interpel·lació 3812. Té la paraula el Sr. Jaume Font per presentar la moció.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Tractam avui aquesta moció, que és conseqüència d'aquella interpel·lació, que jo volia que parlàs el Sr. Sampol, vicepresident del Govern i ell no volia, però al final va acabar parlant; i que m'agradaria avui també que sortís aquí a dir el que pensa d'aquest tema el Govern, i sobretot ell, que és una persona sensibilitzada amb aquest assumpte.

El Grup de diputats i diputades del Partit Popular creu avui que difícilment vostès poden dir que no a aquesta moció, i sobretot perquè a vostès els és dir blanc un dia i negre l'altre, o barallar-se i dir-se un a l'altre que no serveixen, o que si que no canvien jo me n'aniré, i els deixaré tot sols; la consellera de Medi Ambient va dir al Sr. Antich que o rectificava ell o se n'anava, el Sr. Antich la va posar a les ordres; al final el que vostès no volien en cap moment que fos una ampliació d'una dessaladora, pareix aquests dies que estan disposats que s'ampliï la dessaladora, i jo crec que vostès avui tenen amb aquesta moció l'oportunitat de ser seriosos.

Tots sabem que vostès no tenen programa, tenen un programa cada partit, però no tenen un programa clar de govern. Tots sabem que en el tema de l'aigua han ensenyat els peus. En el tema de l'aigua vostès han parlat molts d'anys de sensibilitat, però no han tengut mai gens de sensibilitat real, perquè la real és quan es passa a governar, i quan a vostès els ha tocat governar, han volgut seguir amb una política virtual, i en aquest cas la consellera de Medi Ambient ha volgut canviar la realitat a força d'escarpra i maceta. I a força d'escarpra i maceta no es canvia la realitat. I jo crec que un bon governant no passa res si a un moment donat, quan està a l'oposició, pensa que les coses són d'una manera, i després, quan està al govern, es dóna compte que la realitat és una altra. I la realitat ha demostrat que tant els dirigents del Partit Popular, o governants del Partit Popular a la passada legislatura, o a l'anterior, amb el tema de l'extracció de l'aigua han estat responsables, com vostès també han dit que vostès també ho han estat. Jo no ho neg, però de totes formes hi ha un paper,

que està per davall dels 50,20, 50 metres 20 centímetres en el pou de les Lletres. Però ho accept, el que va dir la consellera.

Però tenen en aquest moment la possibilitat que tanquem aquest tema en base a sensibilitats respecte a tres punts concrets: un respecte de l'extracció d'aigua de la Marineta, l'altre respecte que instem el Govern que arregli el problema de l'aigua, i que l'arregli com el president està intentant dur les reunions des de la responsabilitat; i en això no hi entr, som bastant respectuos amb el tema de l'aigua, però amb una condició que crec que també ha de quedar ben clara en aquest parlament avui, que és que en cap cas s'agafarà aigua dels pagesos. I esper que almenys els diputats del PSM, que bastant de demagògia varen fer pel meu poble, i ho repetesc, demagògia total i absoluta, per molta contrària que em facin, d'aquí trobaran barra de cap, però barra de cap, avui es banyin i diguin sí o no al punt número 2 d'aquesta moció del Partit Popular. No, no, avui ho hauran de dir; si no, serà una vegada més enganyar la gent, dir avui blanc i demà negre. I com a tercer punt, que el Parlament insti el Govern que, una vegada feta l'ampliació de la dessaladora, que jo quan varem presentar aquesta moció, vostès encara no havien acordat si l'ampliarien o no, perquè ja fa tres setmanes. Jo estava convençut que vostès baixarien del carro, convencerien Esquerra Unida-Els Verds i entendrien que la realitat és una altra, i farien l'ampliació de la dessaladora, com avui i ahir van dient, que faran l'ampliació de la dessaladora. Però hi ha una cosa molt important: hem perdut dos mesos, senyors del Govern i senyors diputats que donen suport a aquest Govern, dos mesos que pot fer que aquesta línia més de la dessaladora, que li deia aquella gent que toca amb els peus en terra, que si ho haguessin fet aquest acord fa dos mesos, segurament d'aquí a dos mesos, en el mes de maig, tendrien els 22.000 metres cúbics més d'aigua diaris. I aquesta alarma que té la societat, perquè vostès no arreglen problemes, ni carreteres, ni aigua, ni res, estan aturats; si vostès haguessin fet això, fins i tot vostès ho reconeixen a través del seu president, que han de fer una política més eficaç, és a dir, més clar que no fan res i que no funcionen, el seu president els ho diu, més clar, aigua, d'aquí a dos mesos, la dessaladora, aqueixa línia més estaria funcionant, i han passat el problema a la societat, li han dit a la societat, "pot ser que ens falti aigua", el desbarat de la consellera Rosselló, pujarem l'aigua per arreglar el problema de l'aigua. A vostès els toca governar i vostès continuen fent oposició, i s'han de posar les piles, que tenen la responsabilitat de tirar endavant amb els problemes d'aqueixa comunitat durant aquests quatre anys.

I a mi m'agradaria que avui almenys es ves un sentit de responsabilitat, el sentit que l'aquífer s'ha extret sempre bé, que va ser la demagògia que s'usava a un moment donat que aquí s'acabava el món si es treia aigua de Sa Marineta, dit per distints partits, sobretot pel PSM i Esquerra Unida-Els Verds, Esquerra Unida per una banda i Els Verds per l'altra en aquell temps, és el moment de parlar-ne.

L'altra qüestió, que es comprometin, com he dit abans, que l'aigua no es tocarà als pagesos, perquè hi ha declaracions fantàstiques de diumenge, eh?, si això ho hagués fet el Partit Popular hagués estat gros!, part del pla de xoc per resoldre el problema de l'aigua és augmentar extraccions a pous, que

hagués dit el PSM?, “tot serà sal”, fa quatre anys, perquè vostès, com que no tenien la responsabilitat de governar, podien dir el que volien. Jo aniré ben alerta des de l’oposició en el tema de l’aigua, perquè jo govern a Sa Pobla i nosaltres governam a d’altres municipis, de dir segons quins desbarats com els que vostès deien fa quatre anys, cinc, ja, el 94, sis, el mes de maig, ara farà sis anys. I a mi el que m’agradaria és que aquí també prenguéssim l’acord que als pagesos no els tocarem l’aigua, de la forma que ara vostè en el pla de xoc diuen que extreuran més aigua de dos pous en concret.

I també, per acabar, instem el Govern que faci aquesta ampliació i que, si fos necessària més aigua, i jo no em pos vermell de dir-ho, en cap moment, i si fos necessària més aigua després d’aquesta ampliació i després d’aprofitar els recursos de Sa Costera, de l’aigua d’aquí, si després d’això fos necessària més aigua, es plantejàs fer una altra dessaladora a la costa nord, perquè podria dur una cosa molt important una dessaladora a la costa nord, vostès em poden dir el tema de l’energia, i jo l’entenc aquest, però miri, preferesc una dessaladora i que gastí més corrent a la costa nord, que els aqüífers de Son Sabater, que donen en aquest moment aigua cap allà, que la cunya marina entra, s’aturi. I aquí és quan vostès han de sospesar l’altra dessaladora, no una dessaladora perquè hi hagi més despesa energètica, una dessaladora perquè tot el que és l’ecosistema de l’Albufera no es vegi afectat a la zona nord. Ho proposam, en tercer lloc, si l’aigua d’aquesta ampliació de la dessaladora que tenim més la canalització de l’aigua de Sa Costera no bastàs.

Jo crec que avui, aquí, vostès han de fer un esforç per ser, una vegada per totes, responsables dels deures que vostès varen voler assumir, sense cap dubte que els ciutadans els els donaren, el passat 13 de juny, que és governar, i deixar-se de fer oposició. I, sobretot, senyors diputats i senyors del Govern, escoltin el Sr. Antich, siguin més eficaços.

Moltíssimes gràcies, Sr. President.

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Sí, volia obrir una qüestió incidental, perquè el Sr. Font no m’ha de mirar tant a mi quan intervé, no m’ha de senyalar i no ha d’anomenar Esquerra Unida si no vol que jo obri qüestió incidental, eh? Perfecte. Per tant, maldament no sigui el tema meu en el Govern, quan se’m mira tant, se me senyala i s’anomena la meua organització, em veig en la necessitat de respondre.

Miri, sobre el tema de la dessaladora, la seva ampliació, o sobre una segona dessaladora a Mallorca que sembla que és la proposta del Partit Popular, el Govern està on estava fa un any

quan es va firmar el pacte de govern, on estava fa tres mesos i on està ara, dient que la dessalació és un sistema molt car, vostè supòs que ho sap, que el metre cúbic surt infinitament més car que un metre cúbic extret d’un aqüífer, que també és un sistema extraordinàriament consumidor d’aigua i, per tant, sense descartar-ho, perquè de fet tenim dessaladores en marxa a Mallorca, a Eivissa, sense descartar-ho era la darrera solució per garantir el subministrament. Aquesta ha estat la posició fa un any, fa tres mesos i és la posició d’avui en dia.

Segona qüestió. El que no es pot fer és, des del meu punt de vista, jugar amb la preocupació de la gent, i no es pot sortir a aquesta tribuna a donar dades falses sobre temes tan sensibles com aquest, i si vostè diu que si fa dos mesos s’hagués pres la decisió d’ampliar la dessaladora el mes de maig ja tendrien les noves línies de dessalació en marxa al Coll den Rabassa, vostè engana els diputats i l’opinió pública, perquè avui ha vengut la delegada del Govern de Madrid a certificar, i dic certificar perquè en definitiva té més credibilitat probablement que si ho diu el mateix govern, que la posada en marxa d’aquestes noves línies de dessalació és un termini -diu ella- entre deu i dotze mesos. Nosaltres seríem partidaris de pensar, segons els nostres informes tècnics, que fins i tot pot ser més temps, però ja em va bé deu o dotze mesos per desmentir el que vostè acaba de dir, que si fa dos mesos s’hagués pres la decisió, el mes de maig tendríem l’aigua provinent de l’ampliació de la dessaladora. Per tant, això no és ver.

Tercera qüestió. Com que això no és ver, resulta que això que vostès venten contínuament com a la gran solució, no és tal solució, que aquesta comunitat i en concret l’illa de Mallorca té un gran problema per a aquest estiu, de proveïment d’aigua perquè hi ha una sequera absolutament espantosa. Correcte? I podem tenir problemes el mes d’estiu i podem tenir encara més problemes a la tardor si aquesta sequera no acaba. I, per tant, el que hem de fer són dues coses, vostès ens parlen de dessalació, en els termes que nosaltres ho tenim plantejat en podem parlar, com a darrera solució si no queda més remei per tal de garantir el proveïment, hem de parlar de dessaladores o d’ampliació de dessaladores; segon tema, per a l’estiu i per a la tardor, hem de trobar sistemes perquè la gent tenguí aigua a casa seva, i aigua de prou qualitat, no és ver? Aleshores, deixin de ventar les coses que plantegen a la seva moció i parlem seriosament de mesures per trobar aigua per a aquest estiu i per a aquesta tardor, que no passen per l’ampliació de la dessaladora, que passen per altres coses, per l’increment de la producció, efectivament, l’optimització del Coll den Rabassa, aquesta línia de reserva que ja existeix i que la Sra. Delegada del Govern ens diu que ha aconseguit avançar tres mesos, segons el que li ha dit el ministeri, la seva posada en funcionament, en el mes de juny, a mi em sembla una notícia molt interessant, l’ampliació de les membranes i totes les mesures que figuren al pla de xoc o totes les que pugui acordar la comissió de la sequera, però sobre aquestes coses, sobre coses serioses que puguin significar aigua per a la gent l’estiu i la tardor, és del que hem de parlar. Perquè la gent, Sr. Font, no necessita fum, no necessita confusió, necessita aigua.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Per contestar al torn incidental, té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Moltes gràcies. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, jo no sé si l'he mirat massa o l'he signat massa, de veritat, però en tot cas vostè s'ha sentit al·ludit, ha xerrat, ha passat gust i ha dit el que trobava.

Miri, jo no he donat cap dada falsa, cap dada falsa, els únics que han dit falsedats han estat vostès, què li he de recordar jo, que ho duia allà damunt i no ho he volgut treure, a veure si jo no he estat prudent per arreglar els problemes i vostè em ve aquí amb aquestes històries; diu que *“la consellera verde rechaza los planes municipales”*, molt bé, *“la consellera Rosselló impide la adopció de medidas para paliar la escasez del agua”*, *“Antich contradice a su consellera verde y afirma que no subirá el agua”*, *“Els Verds acusan a Antich de no ser capaz de gobernar y exigen subidas del agua”*, vol que continuï?, vol que continuï? És una evidència això que ha passat. És una evidència, Sr. Conseller.

Més li diré, en el diari de diumenge, vostès diuen que la tercera línia *“no funcionará hasta el mes de setiembre”*, ho diuen vostès, si s'han equivocat, jo no ho neg, jo ho he fet en aquest sentit. Si vostès diuen que en el mes de setembre funcionarà la línia més de la dessaladora, ho diuen, si s'han equivocat rectifiquin-ho vostès, no ho he de rectificar jo, perquè jo no som el govern, jo faig els números i dic, si ara som a principis d'abril quasi quasi, abril, maig, juny, juliol, agost, setembre, quatre mesos, si ho haguéssim començat dos mesos abans, jo dic, febrer, març, abril, maig, juny, la dessaladora. I això és dir falsedats als ciutadans d'aquesta terra? Jo dic això perquè vostès han dit setembre, la primera línia d'aquestes, ho dic per mor d'això, no ho dic per res més. Dades falses cap ni una.

I també li diré dues coses més. Jugar amb la gent, vostè creu que després d'aquests titulars, que en podem llegir més, *“la consellera verda dimitirà si Antich fa ampliar la dessaladora”* o *“el Govern cerca fórmules per ampliar la dessaladora que superin el vet verd”*, vostè creu que som jo, vostè, Sr. Conseller, quan era diputat, lògicament, que només era diputat sense ser del govern, vostè me n'ha pegades per davant i per darrera en aqueixa tribuna, sense jo poder sortir a parlar en aquell temps, i jo ho entenc, i jo ho entenc, però ara vostè té responsabilitat, vostè no pot sortir aquí a dir-me a mi i a aquest grup de diputats que nosaltres jugam amb la gent, si vostès són els que han dit aquestes coses com *“el Govern busca fórmulas para ampliar la desaladora que superen el veto verde”*, ...

I una darrera qüestió, per responsabilitat, per part dels grups que li donen suport, avui tractam una moció conseqüència d'interpel·lació d'un tema de Sa Marineta, és a dir, no tractam una moció per donar solucions totals i absolutes al tema del problema de l'aigua, en tres conceptes clars. Pot ser

mai que cap dels grups que els donen suport a vostès, no puguin haver presentat avui una proposició no de llei aquí dient el que vostè m'està intentant donar com a solucions o la consellera Rosselló intenta dur endavant amb el president Antich? Per què no la presenten? És clar, perquè no estan d'acord.

Moltíssimes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Font. Sí, té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Font, tota aquesta polèmica de premsa que vostè planteja ja la plantejarà qui l'hagi de plantejar, a mi m'interessa l'aigua i m'interessen els interessos de la gent, no m'interessa fer esgrima política sobre una polèmica de premsa, m'interessa el tema de l'aigua i m'interessa molt perquè és un tema molt preocupant per a la gent. I jo insistesc, jo efectivament he lamentat des d'aquesta tribuna i des de la premsa, en bastants ocasions, i supòs que som aquí ara, per poder ventar-nos en directe i en viu i davant les càmeres, i no passa absolutament res. Però de ver, si no vol que jo intervengui, no em miri tant des de la tribuna ni anomeni Esquerra Unida, ni em senyali, no nomeni Esquerra Unida ni em senyali.

Segona qüestió. Jo veig que vostè té una confusió i entenc que de vegades aquestes coses tècnicament són complicades i per això s'ha fet un embull, Sr. Font. Però jo intentaré explicar-li, i crec que efectivament vostè s'ha fet un embull perquè fins i tot els mitjans de comunicació, de vegades, jo not que tenen confusió sobre aquest tema, del que es parlava de posar en marxa el mes de setembre, no era una nova línia de dessalació, era posar en marxa aquesta, el que es diu una línia de reserva que ja està construïda i que està pensada per, en cas d'avaria, poder suplir la línia en avaria o en revisió. Per tant, del que es parlava de posar en marxa el mes de setembre, era una cosa que ja estava inclosa en el pla de xoc presentat pel Govern balear sobre el tema de l'aigua i que era una línia de reserva ja construïda, no era una nova línia d'ampliació de la dessaladora. Per tant, jugam amb (...) confusos i, per tant, no es pot dir, insistesc, que si el Govern fa dos mesos hagués acceptat ampliar la dessaladora en el sentit de posar en marxa una nova línia o de construir una nova línia, el mes de maig, aquesta ampliació de la dessaladora ja seria operativa.

Insistesc, el que he dit abans, enganar, estic disposat a retirar-ho, i probablement ha estat fruit d'una confusió, però el de jugar una mica amb la gent, em permetrà que no ho retiri, perquè vostè, que efectivament venia aquí amb unes mocions teòricament relatives a Sa Marineta, en fa una relativa a Sa Marineta i dues sobre temes de l'aigua en general, perquè en definitiva vostè es vol muntar sobre la situació de debat i de polèmica i de preocupació generalitzada que hi ha sobre aquest tema. Bé, i llavors vostè ve amb una segona moció que parla del tema de l'aigua dels pagesos, i vostè ve aquí a contradir la

presidenta d'Emaya, que s'ha cansat, per activa i per passiva, a la premsa, de dir que la solució, entre d'altres, quan se li acabava la dessaladora, perquè hi ha contradiccions amb la Sra. Rosselló, començava l'aigua dels pagesos a veure si botava el PSM, però com que a vostè això també el fa botar, supòs que electors i persones properes de la seva comarca, vostè ve aquí, precisament, a contradir la Sra. Crespo, la presidenta d'Emaya, cosa que em sembla molt bé, perquè jo tampoc no estic d'acord amb aquesta fórmula. I efectivament quan vostè parlar a la tercera moció de terceres dessaladores, etc., etc., no toca per a res de peus a terra sobre el que realment preocupa la gent, que és tenir aigua aquest estiu i aquesta tardor, que les institucions, els partits, el Grup Parlamentari Popular, els grups parlamentaris de la majoria, el Govern balear, l'Ajuntament de Palma, tothom, han d'intentar col·laborar perquè en tenguí, d'aigua, els mesos d'estiu i els de tardor, i, per tant, venir aquí a parlar de curolles, de segones dessaladores i de mesures per aquí a tres anys, és tan enganyós i és jugar tant amb la gent com quan el Sr. Matas en el debat d'investidura de l'any passat va dir una cosa més o menys com el següent: "enguany, 1998, hem posat les bases de futur per acabar definitivament amb el problema de l'aigua a les Illes Balears", tan enganyós va ser això, com enganyós és venir aquí a parlar de segones dessaladores. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Queda tancat aquest torn incidental i, a continuació, el Grup Parlamentari Socialista ha presentat quatre esmenes, les núm. 1384, 1385, 1386 i 1387. Per defensar les esmenes, té la paraula la diputada Mercè Amer, per deu minuts.

LA SRA. AMER I RIERA:

Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. En aquests moments crec que tots, tots els diputats i diputades d'aquesta cambra, tots els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes, són conscients del problema de l'aigua i, a més, són conscient que, com feia esment el Sr. Grosske, el problema es pot agreujar aquest estiu, en temporada alta amb els milions de turistes que ens visiten.

Hi ha també un factor essencial que hem de tenir present i que hem de considerar tots, que és precisament la sequera, en feia esment el Sr. Grosske, però també en feia esment fa pocs dies el director del Centre Meteorològic que parlava d'un dèficit de pluja important, el més important des del 1955.

Entenc que les informacions que arriben als ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes per a la utilització política d'aquesta manca d'aigua és poc responsable, que l'aigua no es pot utilitzar d'aquesta forma partidista que en molts de casos hem pogut veure i que s'ha transmès, l'aigua, hem de dir que és un recurs escàs, i fonamental a les nostres illes i que s'ha de gestionar amb seny. És això el que vol fer aquest govern. I és en aquest sentit que s'han presentat per part del Grup Parlamentari Socialista aquestes esmenes.

Al punt 1, en text alternatiu, entenc que es recull la proposta del Grup Parlamentari Popular, és constatar que les extraccions

fetes a l'aquífer de Sa Marineta s'han realitzat amb els més estrictes controls tècnics. No fa falta fer esment, entenc, a aquesta periodicitat perquè entenc que va quedar ben clar en el debat de la interpel·lació del passat 22 de febrer on precisament fèiem esment que els controls que es feien al pou de Son Mulet no havien passat més avall d'aquests 50 metres que significava aquest control.

A partir del punt 2 ja passam al debat general i el que era l'objectiu d'aquesta interpel·lació i de la moció d'avui, ja passam al debat de la problemàtica de l'aigua, però sempre, Sr. Font, amb aquesta sensibilitat d'aquest govern, amb aquesta sensibilitat de les diputades i els diputats que donen suport al Govern. I precisament donam suport a allò que també el Sr. Font feia esment, donar suport a les paraules del president Antich en relació a donar solució a la problemàtica de l'aigua sobretot per a aquest estiu.

És en aquest sentit que aquest cap de setmana es varen exterioritzar l'interès i la necessitat d'acord de les administracions implicades, és aquest objectiu de garantir el subministrament amb urgència per a aquest estiu. És per això que en aquesta esmena al punt 2, és una esmena d'addició, que entenem que s'ha de resoldre el problema de l'aigua, però no tan sols el Govern, sinó que hem d'incloure a més, i així són les conclusions que hem vist aquests darrers dies del Ministeri de Medi Ambient, els consells insulars i els ajuntaments, cadascun al seu àmbit competencial.

Els acords, precisament per aquesta lluita contra la improvisació, per a una planificació de la gestió d'aigua, es refereix en l'esmena de substitució al punt 3, els objectius són clars de sostenibilitat i han de comptar amb mesures per donar solucions a curt i a llarg termini, com és ara l'extracció dels pous menys sobreexplotats, l'increment de la producció de la dessaladora, hi ha d'haver campanyes d'estalvi, hi ha d'haver clarament i és ben necessari el control de les pèrdues i és important també, perquè pot ser molt profitós, la instal·lació de comptadors individuals.

Però també afegim un darrer punt quart, on es demana al Govern de l'Estat la col·laboració en matèria d'inversió hidràulica, és en el mateix sentit acordat a la reunió de dia 27 de març i que sembla, per les notícies que tenim, que se'ns confirma, i en concret, també, negociar el conveni de Madrid, un conveni la formalització del qual s'havia acordar dia 21 de maig del 99 i que Madrid, amb el nou govern de progrés, no va formalitzar finalment, no va voler aprovar. Hem d'esperar que aquest conveni es formalitzi perquè, entre d'altres qüestions importants hi ha la canalització, el projecte de la canalització de Sa Costera que, com vostès saben, senyores diputades i senyors diputats, ens ajudaria a millorar el subministrament de l'aigua.

Per tant, hem de suposar, i per aquí sembla que van els camins, aquesta lleialtat institucional també amb l'Administració de l'Estat.

Des del Grup Parlamentari Socialista volem insistir, per acabar, en la necessitat de garantir a totes les ciutadanes i els

ciutadans que disposin d'aigua en quantitat i en qualitat i hem d'entendre que dins unes necessitats i uns criteris de sostenibilitat. S'ha d'assegurar l'ús sostenible d'aquest recurs escàs, hem d'incentivar l'estalvi, hem d'incentivar la reutilització, la millora i conservació de les infraestructures i la informació i conscienciació ciutadanes, perquè, Sr. Font, el problema de l'aigua no té vuit mesos, en té més.

Moltes de gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Amer. Ara tenen la paraula els grups que no hagin presentat esmenes, qui vol intervenir?

Sí, en nom del Grup Mixt, té la paraula el Sr. ... No, no hi ha ningú del Grup Mixt. Per Esquerra Unida i Ecologista? Tampoc? Sí, el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, per anunciar que donarem suport a les esmenes presentades pel Grup Socialista i, per tant, no donarem suport a tot el contingut de la moció que ha presentat el Partit Popular, que pensam que no tenia massa sentit tal com estava redactada i que, en canvi, sí pot adquirir un sentit i una lògica a partir de les esmenes que presenta el Grup Parlamentari Socialista, ja que aquesta moció que es diu extraccions d'aigua a Sa Marineta i que se suposa que és conseqüència d'una interpel·lació, pensam que s'ha desvirtuat bastant ja que en el seu moment, la interpel·lació tractava de posar en compromisos la majoria de govern per no aplicar correctament els seus criteris a l'aqüífer de Sa Marineta, i al final s'ha convertit en una altra cosa per mor del tema d'actualitat que és el tema de la sequera i el problema de l'aigua a la zona de Palma, i les possibilitats de restriccions a la zona de Palma. Ho dic perquè evidentment és la zona més poblada de les Illes Balears i seria molt greu que hi hagués restriccions d'aigua, però això, de vegades passa, ha passat a altres zones de les Illes Balears, per tant centrant el tema parlem d'aquesta zona en concret.

I quant a l'esmena al punt 1 pensam que és d'una lògica absoluta, el reconeixement que les extraccions compliren els criteris tècnics, però no que no hi hagi perill per a la zona de Sa Marineta, el perill és permanent i, per tant, s'ha d'aconseguir que es continuïn fent criteris tècnics que és el que es limita a constatar l'esmena del Grup Socialista.

L'esmena d'addició al punt 2 és també d'una lògica aplastant, d'incorporar a totes les administracions, perquè evidentment a part del Govern balear hi ha altres administracions que tenen molt a dir, de vegades fins i tot potser que legalment tinguin més a dir i estan governades per altres partits i també s'han d'implicar.

L'esmena de substitució del punt 3, amb el nou text de donar suport al pla de xoc que s'ha elaborat, consideram també que és perfectament assumible i perfectament lògica i també,

igualment, l'addició d'un quart punt reclamant al Govern de l'Estat la no discriminació pressupostària i les inversions.

Per tant, ja hem dit que amb això, al final, aquesta moció pot quedar com una cosa lògica, com una cosa que tenguí sentit i també ratificar-nos, una vegada més a no fer demagògia i electoralisme amb aquests temes, veure que és un problema molt important el tema de l'aigua, que no hi ha solucions miraculoses, que el tema de les dessaladores no es pot fer ni d'un dia per l'altra ni són innòcues, sinó que tenen molts de problemes i que, en realitat hem d'anar a un model de consum molt més raonable d'estalvi, de reutilització i també reformular-nos, replantejar-nos el model de creixement econòmic i urbanístic general.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ramon. En nom del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Alorda per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades. Jo crec que ens reconforta a tots els que ens preocupa el tema de l'aigua veure el seny, la responsabilitat, la tranquil·litat tal i com es proposa, tal i com ens té avesats en aquesta tribuna el Sr. Font, i crec que també és important tornar a donar a conèixer el parer del PSM que, com s'ha expressat, s'ha dit en moltíssimes ocasions, jo supòs que tots els grups el coneixen, especialment el PP, perquè s'ha tractat en trenta ocasions en aquesta cambra i figura al *Diari de Sessions*, si es dignassin a llegir-lo de tant en tant el coneixerien de prim compte. Per altra banda, no sé si els ha arribat ja per e-mail tot el que en podem pensar, no sé quin nivell en poden tenir al respecte, però, en qualsevol cas, en aquest punt, crec que amb el *Diari de Sessions* és suficient. Perquè nosaltres el que hem (...) en tot moment és un canvi de model, un canvi de model que havíem d'aturar per la sostenibilitat, i per part del Partit Popular sempre s'ha dit que no.

Deia a la presentació de la interpel·lació el Sr. Font que "s'han rebutjat moltíssimes urbanitzacions a la Comissió Insular d'Urbanisme per venir en contra de l'informe d'aigües", això és fals, no només no és cert, això, sinó que se'n reia, el Partit Popular, quan vàrem posar mai algun problema perquè no estava garantit el subministrament d'aigua, i quan des d'aquest grup s'ha plantejat que no es podia continuar creixent en residencial secundari, en turisme, si no es garantia aquest subministrament, se'n reien, i deien "d'aigua en treurem d'allà on faci falta, però no es pot canviar el sistema de creixement". Fins i tot record una frase cèlebre del Sr. Saiz, l'any 85, justament amb la premsa no he trobat el retall de premsa, però el tenc i l'oferiré si és necessari, que deia que en aquesta comunitat autònoma hem de triar, o lletugues o turistes, i pens que era un plantejament que s'ha anat fent i al qual hem confrontat, jo crec que amb duresa, dues visions d'aquest

problema de l'aigua, entre l'anterior govern i el que mantenia el Partit Socialista de Mallorca i el nostre grup.

Sempre hem estat a favor d'un canvi amb l'estalvi, amb un altre tipus de prioritats i, de totes maneres, també trobaran una frase repetida fins a la sacietat en els *Diari de Sessions*, que per a la gent d'aquí, per als residents, per a les activitats econòmiques que en aquest moment tenim i per a totes aquelles que sigui necessari mantenir de futur, farem tots els esforços que facin falta, tots. I això està repetit amb tota la contundència i amb totes les paraules, cosa diferent és continuar treient el problema de l'aigua com si no hi hagués un problema de l'aigua. Per tant, aquí hi ha una discrepància important amb el Partit Popular però no crec que es pugui ridiculitzar quina ha estat la postura del nostre grup que jo crec, modestament o amb un cert, en aquest cas, orgull, pensam que hem ajudat a introduir una reflexió sobre el problema hidràulic a les Illes Balears.

Tornant a la moció, perquè ens hem de posicionar sobre les esmenes i les propostes del Partit Popular, jo crec que el primer punt que fa esment que hi ha hagut un control sobre Sa Marineta, nosaltres ja hem dit en tot moment que efectivament aquests controls han existit. Creim que varen ser gràcies a la pressió popular, perquè realment a allò a què ens té avesat fins a l'any 94 el Partit Popular i el Govern respecte del control dels aqüífers, és tendent a zero: no se sap la xifra de pous, encara tenim una mancança absoluta d'informació sobre el tema de les extraccions d'aigua a l'illa de Mallorca, el mateix pla hidrològic deia -i les Directrius i els criteris- que no es coneixia prou bé quin era el nivell de les extraccions a una illa on vivíem amb aquesta necessitat de conèixer bé quins eren els subministres subterranis de què podíem disposar.

Així i tot, vull recordar una casualitat dels criteris tècnics: Quan la plataforma de Llubí dona un ultimàtum i munta una tractorada, perquè gràcies als controls tècnics se sabia que s'extreia de més, i diu que si a les deu del matí no s'han aturat les aigües hi aniran els tractors i aturaran les bombes, els criteris tècnics recomanen a les 9,30 aturar les bombes. Va ser una casualitat, probablement, els criteris tècnics varen arribar a les 9,30 a les mateixes conclusions a què havia arribat la plataforma un parell de vespres abans quan havien decidit en assemblea anar a aturar les extraccions; però en qualsevol cas el que no podem negar és que hi ha un control de l'aqüífer, i hi és, hi és, és el que ha permès, cada vegada que hi ha hagut una extracció superior al que hi havia pactat o dins la frontera, sortir els membres de la plataforma i sortir -jo crec que és bo anomenar aquí el Sr. Damià Perelló, perquè crec que ha estat un bon alertador de les situacions que hi havia a Sa Marineta; tant de bo tenguéssim el mateix rigor i tenguéssim la mateixa informació d'altres punts- per aclarir l'operació que hi havia pensada, 20 hectòmetres cúbics, no els tres de mitjana que s'extreuen de Sa Marineta; es pretenia treure de l'aqüífer, no ens confonguem, no de la unitat hidrogeològica de Sa Marineta, la unitat hidrogeològica Inca-Sa Pobla, amb una subunitat que es diu Llubí-Muro, una subunitat que es diu Inca i una subunitat que es diu Sa Pobla, amb una operació duríssima de la compra d'aigua als pagesos, que hi havia sis hectòmetres cúbics aquí, set hectòmetres cúbics a Sa Marineta.

"Y tendremos el agua de Binissalem pase lo que pase", ens deia el Sr. Cadenas, i hi havia sis hectòmetres cúbics i s'estava comprant aigua a la UEA, ja ho sap, 26 pessetes el metre cúbic, i s'estaven canviant o es volia canviar l'ús agrari per ús de proveïment de poblacions sobre el mateix aqüífer. Per cert, un ús agrari passat a ús de proveïment de poblacions i permetre tota la plusvàlua, cosa que amb la Llei d'aigües i amb el sistema tal com estàvem nosaltres, tota l'operació es movia en els mateixos moments i el PSM va dir tot el que va dir i ho manté, i ho manté, això no es va fer, i ho manté, i no s'extreuen ni set hectòmetres cúbics a Sa Marineta, ni sis hectòmetres cúbics a Binissalem-Sencelles, i si s'hagués fet s'hagués salinitzat Sa Pobla. Ho vàrem dir, ho vàrem denunciar i ho mantenim, i que se'ns tracti, que se'ns digui tot el que es vulgui; tant de bo a Sant Jordi hi hagués hagut qualcú que ho hagués dit amb la mateixa contundència i potser avui no parlariem del nivell de clorurs dels quals parlem de la zona de Sant Jordi. Però, vaja, cadascú que aguantí la seva responsabilitat, però com a mínim que no se li caricaturitzi.

El segon punt és el que més celebrem, i el vull celebrar de tot cor. No només li votarem a favor, és que, clar, és que li donam complet suport, Sr. Font. És la Sra. Crespo -ja li han dit- que avui diu encara el contrari. És el Sr. Cadenas, que continuava dient -ens ho va dir 50 vegades, jo només n'he agafada una- *"se tiene que retraer una parte del agua autorizada para uso agrícola en beneficio del abastecimiento a los núcleos de población"*. El Sr. Reus ens va dir per activa i per passiva que *"el Parlament debería plantearse en serio el cambio de uso de los pozos de uso agrícola"*. Aquestes eren totes les declaracions que es feien prèvies a sortir les Directrius, i quan varen sortir les Directrius posava l'ús agrari per davall l'ús recreatiu i els camps de golf. I ho vàrem denunciar, i vàrem presentar una esmena, i aquesta esmena, gràcies a Déu, es va canviar, però jo estic convençut que es va canviar perquè hi va haver una pressió popular, entre ella de batles, entre ells el de Sa Pobla, que varen demanar que això es canviàs, però si això hagués passat sense pena ni glòria..., no havia estat un error mecanogràfic, Sr. Font, no havia estat un error mecanogràfic.

En qualsevol cas, en aquell punt coincidirem. Avui es continua dient que s'han de canviar els usos i jo crec que és molt important fer una reflexió al camp: és molt important optimitzar, és molt important si s'han de fer els canvis de conreus que es pugui fer, com s'han de fer... Sempre se'ns va dir que la panacea era l'aigua depurada, que era boníssima i que no tenia cap problema, i anàvem *a tope* en aquest sentit. Hem vist que això no és tan simple, i molt menys en el sentit que es feia, però hi hem d'anar avançant, i hi hem d'anar avançant i jo crec que és bo que ens anem trobant en aquest camí perquè tots, tots, estam d'acord que el proveïment de poblacions, dit així, és primer que l'ús agrari, d'això, n'estam tots convençuts... -per part del nostre grup, jo sí- el proveïment de poblacions primer, primer; ara, les noves no; per cert, una esmena que no han acceptat al Pla hidrològic; nosaltres dèiem: proveïment de poblacions, primer ús, indiscutible, hi és, hi és per llei; segon, camp; tercer, nous usos per terciari, de tipus diguem-ne de segona residència. No!, això no! Mai, mai, i avui el Pla que tenen diu que mai. Nosaltres ens conformàvem que la Comissió

Insular d'Urbanisme ho tengués més o manco present. Mai!, ridiculització de qui ho proposava, però tant de bo, en aquest segon punt aquest parlament dóna un cert marge. Jo crec que l'utilitzarem i és bo un canvi polític.

Tercer punt. Què feim, Sr. Font? Jo és que no ho sé. Jo li recomanaria, encara no està aprovat el Pla hidrològic. El tiram a la paperera directament? No sé per què el ministeri, el Consell de Ministres, no l'ha aprovat; estan arreglats tots els problemes fins al 2016, no sé si vostè n'és conscient, perquè Mallorca -ja li faig saber- no pujarà un sol habitant, no pujarà un sol habitant, perquè com que s'aturarà el turisme un poc... Això és el que diu el Pla hidrològic. Dessaladores, 10 milions de pessetes cada any fins al 2016. El tiram, perquè si ara en aquest parlament, abans no s'aprovi el Pla hidrològic que tenim a Madrid, perquè s'aprovi ja hem de canviar els criteris sense estudis ni res, jo crec que és més prudent intentar, com a mínim, anar a totes aquelles inversions importants que es preveïen amb el caràcter i que van en la línia que nosaltres deim d'estalvi, d'un canvi de mentalitat, i només quan això fracassi absolutament i, si és necessari, abans del 2016, ja ens plantejarem alternatives, però anem a cercar primer implementar un canvi de model. Crec que tira la tovallola massa aviat el Partit Popular respecte dels seus propis estudis, respecte de les seves pròpies propostes.

Nosaltres creim que el que hem de fer és apostar fort per aquesta altra nova manera de veure-ho, i per això necessitam doblers i per tant donarem suport al punt quatre d'aquesta esmena que ha presentat el Grup Socialista perquè creim que necessitam doblers. Nosaltres ens pensàvem que moltes coses, ja les teníem; havíem vist el Sr. Borrell amb el Sr. Cañellas firmant coses, havíem vist la Sra. Tocino amb el Sr. Matas firmant coses, però ara resulta que hem de tornar a anar a firmar les coses perquè resulta que amb el ministeri o amb Madrid ho has de firmar tot mitja dotzena de vegades. Pensàvem que estava resolt però, en qualsevol cas, si no hi està és ben necessari, és ben necessari, que qualcú se'n temi que per continuar vivint del turisme i per aportar tot el que hi aportam ens convendria que també se'n recordassin de nosaltres quan convé, i confii que en aquest cas, per la part que toca al Grup Popular, farà totes les passes oportunes, no només amb una inversió, no només amb una inversió, amb totes les que faci falta.

Per part del nostre grup no aniríem a pidolar, ja li avanç que jo tendria el concert econòmic i aniria a cercar-ne pocs, a Madrid. Me'ls quedaria dels que es generen aquí, no tendríem per què anar-ne a cercar a una altra banda, però en vista que tampoc aquest model a vostès no els sembla oportú, com a mínim a veure si convencen l'administració central..., bé, central no perquè nosaltres semblam perifèrics, a l'administració de l'Estat que sigui la que en aquest sentit aportï una ajuda perquè se solucionin aquestes mancances d'aigua. I, sobretot, sobretot, entre tots canviem el model de balearització o no en sortirem.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Sí, per contradiccions té la paraula per un temps de cinc minuts el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, membres del Govern, intentaré no mirar el Sr. Grosske. Si de passada no hi és, estic segur, Sr. Crespí, que, a vostè, no li sabrà greu. És increïble, això no de poder mirar qualcú, però vaja, això em pensava que només ho feien a segons quins llocs i a segons quins països, prohibir mirar, però miri, és igual.

Sr. Alorda, el seu model no ens convenç perquè no hi ha model, i l'hi explicaré: Sí que Esquerra Unida-Els Verds té un model, però no és el mateix model que tenen els altres partits. No tenen vostès el mateix model, i l'evidència és que fins ahir, fins ahir, no s'acredita, no es diu des del Consolat de Mar que han donat llum verda per ampliar la dessaladora. No hi ha model. Jo no li tornaré a repetir... Jo no crec que els periodistes, maldament el Sr. Grosske hagi dit que a vegades és mal d'entendre, no captin el que jo he pogut llegir en prop de deu titulars: vostès no tenen un model, vostès tenen que els empenyen de part de darrere i els aparrussen, i han de donar una solució. Això és el que tenen vostès, Sr. Alorda.

Miri, Sr. Alorda. No se'n va extreure, d'aigua, llevat de Sa Marineta, d'altre pou de pagès. Sí o no? No se'n va extreure, llevat del pou de Sa Marineta, d'aigua de cap pagès. Després d'extreure aigua de Sa Marineta de cap pagès no s'ha extret aigua. Podrà dir el Sr. Cadenas, podrà dir qui vulgui: el Govern balear, quan estava presidit tant per Gabriel Cañellas, com per Cristòfol Soler o Jaume Matas, no va extreure aigua de pous de pagesos llevat del que es treia de Sa Marineta, és a dir, no pugi aquí a fer més demagògia amb aquest sentit. No, no em llegeixi coses de fa cinc anys, jo li dic el d'ara. I una altra cosa li diré: qui li parla sempre ha pensat el mateix i ha dit el mateix d'aquest tema, ha dit el mateix, i si jo parl aquí parl en nom de tot aquest grup que representam un partit, Sr. Alorda. És vostè que té problemes, que abans no volien que es tragués un metre cúbic de Sa Marineta i ara ja li va bé si es treuen tres hectòmetres cúbics; és vostè que ha canviat, no som jo que he canviat, és vostè que ha canviat, és el PSM que ha canviat, i en segons quines qüestions no dic que això sigui dolent, no ho faig en aquest sentit.

Miri, amb les quatre esmenes que vostès han presentat, nosaltres a la primera esmena, que és aquesta que el Parlament de les Illes Balears constata que les extraccions fetes a l'aqüífer de Sa Marineta s'han realitzat sempre, sempre, i vull que quedi remarcat en aquest *Diari de Sessions*, sempre -per tres vegades- amb el més estricte control dels tècnics. Aquesta li acceptam, però com vostè molt bé ha dit, Sra. Mercè Amer, diputada, que ha dit "és el mateix que diu el seu". Ho hagués pogut acceptar així com estava el meu, però ens sembla bé, no hi ha cap problema.

Però sí que li vull dir una cosa, perquè com que ens han acusat..., després ha rectificat el Sr. Conseller, el Sr. Grosske, sí que vull dir una cosa: Nosaltres mai, mai, mai, mai no trobarà un informe dels tècnics, que jo crec que mereixen, eh?, i estic

d'acord amb les paraules que ha dit el Sr. Alorda respecte del Sr. Damià Perelló: sense cap dubte la seva aportació dins aquesta història ha estat molt important, però crec que també tant el Sr. Barón, de dins l'administració, com també la seva senyora, que crec que són dos tècnics d'una solvència extraordinària, també varen guardar en tot moment perquè les coses es fessin bé, però mai no vàrem extreure aigua a Ses Lletres per davall dels 50 metres, i vostès -i ho repetesc, ho repetesc- no dic que això ho posàs en perill, però vostès acrediten a l'informe que varen extreure aigua a 50 metres 20 centímetres. Ho dic perquè és important que s'assabentin que jo no puj aquí a fer demagògia ni a contar històries per posar foc a la gent. Parlem de la realitat. Si algú ha dit una mentida no he estat jo. A més de 50 metres vostès han extret, 50,20. Nosaltres no. Si ho haguéssim fet nosaltres, això, hi hagués hagut, no tractorada, camionada i tractors.

La segona esmena, nosaltres no l'acceptam. Nosaltres volem que vostès votin si volen tocar l'aigua als pagesos o no, i no em contin històries d'altres llocs. Aquí vostès s'aixecaran a dir si o no volen que per arreglar el problema de l'aigua es toqui l'aigua dels pagesos. Ho tenen fàcil, ho poden haver repetit 30 vegades en aquesta tribuna; ho repeteixin 31 per demostrar que són coherent, és a dir, des del meu punt de vista no és al Ministeri de Medi Ambient, que he de comentar el que sigui, ni als ajuntaments, és aquest parlament que ha de dir al Govern que no toqui l'aigua dels pagesos.

Després la tercera; no estam d'acord amb aquesta esmena per una qüestió molt clara, que és senzilla, però, i jo crec que el PSM no tocaria estar-hi d'acord, que és que part de l'arranjament que vostès donen a això és ampliar les extraccions, o optimitzar, la qual cosa vol dir realment també treure més, així de clar, al final, de Lloseta i Son Tugores. Vostès treuran més metres cúbics d'aigua de pou, treuran més metres cúbics d'aigua de pou, d'aigua que fugirà per davall al pou del pagès que té al costat; és el que faran vostès. No podem estar d'acord amb aquesta esmena, perquè lògicament entraria en contradicció amb l'esmena anterior i jo crec que vostès l'haurien de retirar, aquesta, perquè si el seu pla de xoc és llevar aigua als pagesos és greu.

I la quarta esmena, perquè vegin tots vostès que aquí hi ha un sentit de la responsabilitat, sense cap dubte que la votarem a favor. Demanar doblers a Madrid perquè hi hagi justícia i tenguem doblers aquí per tirar endavant el projecte, sense cap dubte, és a dir, que nosaltres, a la primera i a la quarta, els donarem suport, però jo els deman que, per favor, retirin les altres dues i votin, perquè aquest text l'únic que fa, en tot cas, és demostrar la sensibilitat que vostès prediquen que tenen de cara als pagesos però que no volen complir perquè, en tot cas, vostès el que diuen és que volen treure més aigua de Lloseta i de Son Tugores i nosaltres no estam d'acord en aquest tema, en aquest assumpte. Així està a l'esmena i jo els recomanaria que la canviassin.

De totes formes vull aclarir un tema aquí que crec que és important, i acab, Sra. Presidenta; és important. Vostès han estat vuit mesos i fins fa pocs dies no han anat a Madrid a parlar del conveni, del tema que hi havia aturat. No diguin que

Madrid no ha volgut firmar el conveni que vàrem deixar preparat. A Madrid governa el PP, a Madrid ens coneixem i sabem que vostès no hi han anat durant vuit mesos. No poden pujar a aquesta tribuna a dir que Madrid no els ha volgut firmar el conveni que va deixar preparat el govern anterior, vostès amb això fan el que deia el Sr. Grosske de jo, vostès ara el que volen fer és tirar el problema cap a Madrid, i el problema és el de la ineficàcia que reconeix el seu president que tenen vostès i tot el seu govern. I no ens venguin amb comèdies, això és així de clar, i siguin responsables i no em contin, a mi, històries que no volen fer demagògia amb l'aigua. Vostès fan demagògia amb tot, amb tot, i jo el que els deman és que, per favor, per favor, demostrin si realment volen arreglar els problemes de l'aigua, votin també a favor de les nostres dues esmenes. Les seves dues, les aprovam.

Moltíssimes gràcies, Sr. President.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Font.

LA SRA. AMER I RIERA:

Sra. Presidenta, per contradiccions...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, té la paraula.

LA SRA. AMER I RIERA:

...perquè voldria que quedàs clar que aquest segon punt, aquesta segona esmena es manté igual. Per tant tan sols voldria remarcar que insistim que sota cap concepte es llevi l'aigua als pagesos, el que passa és que aquí implicam totes els administracions, és això el que feim. No tan sols pot ser una qüestió del Govern sinó que hem intentat explicar que amb aquesta esmena d'addició hi volem afegir tota l'administració.

I després que no em digui que aquest govern no ha anat a Madrid. Li he fet esment, Sr. Font, al fet que, de la formalització del conveni aprovat dia 21 de maig pel Consell de Govern, Madrid no en va voler saber res amb el nou govern de progrés. Madrid no va voler saber res i desconeixia aquest conveni. Vostès ho varen fer, vostès han fet electoralisme amb el tema de l'aigua; nosaltres el volem resoldre. Aquest no és un problema de vuit mesos, li ho repetesc.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Amer en nom del Grup Socialista. Sr. Font, no li toca..., no, no li toca més torn d'intervenció, però sí que ens pot dir si accepta o no accepta les esmenes plantejades pel Grup Socialista, però el Reglament diu que ens pot dir que sí o que no, i podem interrompre la sessió, si m'ho demana.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

És a dir, sí a l'esmena de substitució del punt 1. No a l'esmena d'addició del punt 2. No a l'esmena de substitució del punt 3, i sí a l'addició d'un nou punt en el punt 4, però que quedi clar que el que nosaltres... Bé, m'ha dit que no podia dir res més. D'acord. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font.

Això ens indica que hauríem de votar les esmenes de substitució una i quatre juntes, i la dues i la tres per separat. Aleshores... Un moment.

Sí. Bé, les esmenes de substitució 1 i 4 es poden entendre aprovades per unanimitat? Sembla que hi ha acord, molt bé.

Aleshores, amb aquestes esmenes aprovades passàrem a votar el text... No, les esmenes no acceptades no, el text de la proposició no de llei, de la moció, perdó.

Vots a favor de la proposició no de llei, de la moció, perdó, amb les esmenes de substitució incorporades? Moltes gràcies.

Vots en contra?

LA SRA. AMER I RIERA:

Sr. President, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Amer, estam votant.

(Remor de veus)

El text...

EL SR. CRESPI I PLAZA:

És que no entenem...

EL SR. PRESIDENT:

En no acceptar les esmenes..., o sigui, els han acceptat dues esmenes de substitució. El que passa és que el text de la moció roman talment, les altres esmenes no es voten per separat, és el text de la moció.

LA SRA. AMER I RIERA:

Sr. President, si m'ho permet, les altres esmenes estan presentades en temps. Per tant, s'han de votar.

EL SR. PRESIDENT:

Però no estan acceptades. El tractament d'una moció és igual que el d'una proposició no de llei. En conseqüència, el que podien haver fet, que no ho ha acceptat tampoc el proponent, és en tot cas haver suspès la sessió i posar-se d'acord, però en aquest cas concret s'han acceptat les esmenes de substitució dels punts 1 i 4; però s'ha de votar el text de la proposició..., de la moció, talment com es fa a les proposicions no de llei.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bosco Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Nosaltres demanàrem una votació punt per punt del text de la moció.

(Remor de veus)

LA SRA. AMER I RIERA:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Amer.

LA SRA. AMER I RIERA:

Seria possible un recés per resoldre...?

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Estam votant. Estam enmig d'una votació. Ja és com a irregular aquesta interrupció de la votació, però per a major claredat els punts dos i tres de la moció romanen com estaven. Per tant hem demanat vots a favor i s'han expressat els vots a favor. Vots en contra...

Abstencions?

(Aplaudiments i remor de veus)

EL SR. GOMILA I BARBER:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bosco Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Nosaltres demanàrem repetició de la votació dels punts 2 i 3...

(Remor de veus)

...i que es votessin separatament, perquè almanco el nostre grup té intenció de votar diferents als dos punts que han quedat a la moció del Partit Popular.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Els punts 2 i 3.

EL SR. (...):

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Se suspèn la sessió durant cinc minuts per veure si s'arriba a un principi d'acord.

EL SR. PRESIDENT:

Donat el punt en què ens trobam de la votació, la Mesa, per majoria, ha decidit votar els punts 2 i 3 de la moció per separat. No hi ha intervencions a la votació, simplement votarem. Sr. Font, Sr. Font, digui el que vol dir en un minut.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, gràcies, Sr. President. Nosaltres entenem que després d'haver viscut aquest espectacle tan vergonyós, de descontrol total i absolut, l'únic que se'ns aplica és el *rodillo*. S'ha aplicat, veim, ara la Mesa i se'ns aplicarà ara aquí dins. Això és com aquell que tira un penal, el falla i, com que té comprat l'àrbitre diu que el vol tornar a repetir. Vostès havien votat, però d'aquesta forma crec que ni la tolerància, ni el respecte, ni el *fair play* es demostren en aquest govern que, com molt bé diu el seu president, és ineficaz.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. No me don per al·ludit en el tema de l'arbitratge.

Passam a votació el punt número 2 de la moció. Vots a favor de l'apartat número 2 de la moció, es posin drets, per favor.

Per tant, hi ha hagut unanimitat en el punt número 2.

Vots a favor del punt número 3 de la moció, es posin drets, per favor. Gràcies.

Vots en contra? Gràcies.

En conseqüència, queden aprovats d'aquesta moció per unanimitat els punts 1, 2 i 4, i rebutjat el punt número 3, per - perdó- per 27 vots a favor i 31 en contra que ha obtingut aquest punt.

II.2) Moció RGE núm. 1114/00, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern de les Illes Balears en matèria de carreteres. Derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 324/00.

Passam al punt següent de l'ordre del dia, una altra moció, 1114, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern de les Illes Balears en matèria de carreteres, derivada del debat de la Interpel·lació 324.

Per defensar la moció té la paraula el Sr. González Ortea en nom del Grup Popular.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Como poníamos de manifiesto el otro día con motivo de la interpelación en materia de carreteras, la llegada del nuevo gobierno el pasado año ha supuesto un freno, un parón sustancial, importante, tangible ya a cualquiera que se mueva por el ámbito de la red viaria de las Islas Baleares, un parón, como digo, en materia de obras de mejora, de acondicionamiento y de nuevas carreteras en nuestra red, ahora, precisamente ahora, cuando tenemos el factor que a mi juicio era indispensable para poner nuestras carreteras a la altura del resto de España y del resto de Europa. Era el momento, con 58.000 millones de pesetas en un convenio de carreteras, de aprovechar esos 58.000 millones de pesetas, de aprovechar los fondos que esos 58.000 millones de pesetas dejaban libres, los fondos habituales de carreteras y, por consiguiente, ponerse manos a la obra a modernizar, como digo, nuestra red.

En este sentido hoy proponemos una moción, y una moción que yo creo que es una moción constructiva. Nosotros sabemos y se nos dice que no se quieren hacer determinados tipos de carreteras, autopistas, o autopistas y autovías, que se quieren llamar de otra manera o que se quieren hacer de otra manera o con otros criterios, aunque ya repetidamente hemos dicho que, para bien o para mal, las carreteras y los diseños de carreteras hace muchos años que están inventados y hay uno para cada solución, o una solución para cada tipo de problema, y aquí parece que los problemas están bien definidos, tanto los de territorio y los geográficos como los de tráfico y movilidad. Sin embargo, como digo, hacemos una moción constructiva tratando de que sea una moción que se apruebe por consenso, porque la moción lo que pretende es activar el trabajo del Gobierno, activar el trabajo del Gobierno en materia de carreteras, que empiece a moverse y que empiecen a ser realidad los estudios, los proyectos y las obras.

No citamos aquí autopistas; ni siquiera decimos qué trazado tienen que tienen unas u otras. No nos metemos ni siquiera con

si es conveniente o no, a nuestro juicio no, per no nos metemos con que sea conveniente o no modificar el Plan Director Sectorial actual; si el Gobierno lo quiere modificar, que lo modifique, pero que se mueva, que haga algo, que construya, que acondicione, que ponga la red en un nivel de servicio, de calidad adecuado.

Por consiguiente lo que pretendemos es activar todos estos estudios, proyectos y obras para cubrir los defectos, graves defectos de capacidad, de comodidad y de seguridad de una red que padecía una sequía económica muy importante, en relación sobre todo con la que a lo largo y ancho del Estado español se venía haciendo durante muchos años. Y todos ellos con propuestas contrastadas y asumibles, asumibles por este gobierno y por este pacto de grupos o de partidos contrarios a las autopistas. Por consiguiente, se trata de que en esta materia sean los que gobiernan quienes decidan, pero eso sí, que decidan, y que decidan ya, que no sigan esperando o haciendo esperar a los ciudadanos que se mueven por las carreteras.

La moción pone el acento en dos temas más. Recordar, como decía antes, las obligaciones de que con los fondos que se liberan de carreteras se acondicionen tramos y variantes de esas que podemos llamar de segundo nivel pero de gran trascendencia, sobre todo para sacar el tráfico de los núcleos de poblaciones. Y finalmente poner de manifiesto algo que también es propio del pacto, que está escrito, publicado, y dado a conocer a todo el mundo, que es el traspaso de las competencias a los consells insulares con una dotación suficiente. Y que se acabe, por eso nosotros pedimos que se cumpla eso, que se acabe con la incertidumbre existente en este momento, porque yo creo que una de las causas que provocan el frenazo en materia de carreteras es precisamente esa incertidumbre. Se había anunciado, el propio vicepresidente del Consell Insular nos lo confirmaba a los miembros de la comisión correspondiente en el Consell Insular de Mallorca, que la fecha de traspaso de carreteras prevista era el 30 de abril. El 30 de abril está ahí, está a la vuelta de la esquina, es dentro de un mes. Naturalmente pensamos que de ninguna de las maneras hay ya tiempo material de hacerlo el 30 de abril, pero nos preguntamos ¿y cuándo va a ser? ¿el 30 de junio, el de julio, el de agosto, el de septiembre? ¿cuándo? Pero eso no nos lo preguntamos nosotros, eso se lo preguntan también los funcionarios, los expertos en carreteras, los contratistas de obra, eso se lo pregunta todo el mundo ¿qué pasa?, ¿quién va a hacer las carreteras?, ¿quién va a acondicionar las carreteras?, ¿de quién depende la conservación, o va a depender, de la red viaria?

Para salir de ese *impasse* insistimos pues en pedir que se lleve adelante lo anunciado hace ya meses, hace muchos meses, nueve exactamente, y es que iba a haber ese traspaso.

La moción se concreta en 13 puntos, algunos de ellos creo que de un interés extraordinario. ¿Porqué no se saca con carácter inmediato el proyecto de trazado de la carretera de el Arenal a Lluçmajor?, un proyecto sobre el que se lleva dando infinitas vueltas. Sáquese. ¿Se quería cambiar?, muy bien ¿No se ha cambiado? Ya han pasado nueve meses, sáquese a

información pública, que sepamos qué se quiere hacer, que no lo sabemos, en una carretera con casi 20.000 vehículos diarios de IMD. Que se saque el proyecto de la variante de Lluçmajor, una variante aprobada, por cierto, ya por la oficina de supervisión de proyectos del Ministerio de Fomento en Madrid; por consiguiente, en condiciones de ser subastada, de ponerse en subasta mañana, y de iniciarse las obras en unos pocos meses. ¿Qué pasa con esa carretera? ¿Por qué está parada la variante de Lluçmajor y se nos habla de hacer carriles cero en una de las rotondas que hay en la travesía?

Se pide también que se contrate un estudio informativo, porque el conseller lo pidió, porque nos lo dijo en la comisión, que quería estudios. Muy bien, pues ¿a qué esperamos ya para contratar un estudio informativo de la ruta Palma-Manacor? Ahora parece que en vez de estudios, como nos decía, y muy recientemente en la comisión, ahora se habla de desdoblamiento de la carretera existente, incluso he leído algo que me ha dejado verdaderamente perplejo, como que la carretera de Manacor se desdoblaría el año que viene. No se tiene ni el topográfico para empezar a desdoblarla. ¿El año que viene se va a desdoblar la carretera? Eso dice algún medio de comunicación. Yo creo que eso es difundir noticias que no tienen ningún sentido, y que todavía embarullan más al ciudadano, que reniega y que se juega la vida cada día en la carretera de Manacor actual.

Pedimos que se saque el proyecto de la variante de Inca. Es un proyecto que ya está hecho y decidido, perfectamente definido. ¿Por qué no se saca esto y se da solución urgente a los atascos que en este momento hay en la travesía de Inca, por la que pasan más de 25.000 vehículos cada día. ¿Qué pasa con la prolongación desde Inca hasta sa Pobla y la zona norte, Alcúdia y Pollença? Tampoco se sabe qué se va a hacer, tampoco se ha iniciado ningún proyecto, ningún estudio, nada. Nueve meses después seguimos sin saber qué se va a hacer con eso. Todo lo que pedimos es que se tramite la contratación de un proyecto, el que sea, el que ustedes quieran. No hablamos de autopistas ni de autovías ¿Ustedes lo quieren de otra manera?, pues de otra manera, pero sáquenlo, hagan algo.

¿Qué decir de la prolongación de la autopista de poniente desde Palmanova hasta Santa Ponça y Peguera? El otro día me decía el conseller -no recuerdo si fue en la interpelación o fue en una comisión- que ésta era probablemente la más urgente. Efectivamente, tiene un tráfico descomunal, yo le di la razón. ¿Qué pasa?, ¿qué pasa con eso?, ¿porqué no se lleva adelante algo? ¿Se quiere modificar el proyecto que había y se quiere hacer otro?, pues, ¿porqué no se inicia? No está ni iniciado el proyecto. Nosotros pedimos que se acometa la contratación del proyecto, puesto que se quiere cambiar, porque insisto que es una moción que pretende el consenso.

¿Qué pasa con el proyecto definitivo de la variante de Ferreries? ¿Qué pasa con el desdoblamiento de la segunda ronda de Ibiza?, otro tema que es absolutamente necesario, otro tema que es relativamente fácil, porque es corta, y es una vía que está soportando más de 26 o 28.000 vehículos diarios, creo recordar. ¿Qué pasa?, ¿porqué se insiste en meter el tráfico por Ibiza y no se hace una obra tan enormemente necesaria, y que

no tendría, yo creo, absolutamente ningún problema? Más problemas tiene la del aeropuerto de Ibiza. Proponemos un estudio informativo también. Hagan un estudio informativo, conforme, es un tema más vidrioso, más complicado; pues les proponemos el estudio, pero sáquenlo ya. ¿Por qué no lo han sacado? Un estudio, no les pedimos que hagan una obra, un estudio, como ustedes quieran y con las condiciones que ustedes quieran, pero hagan.

Pedimos después el impulso y el comienzo de obras como el desdoblamiento de la carretera de Palma a la Universidad. La verdad es que ya da pereza hablar de estas cosas. El desdoblamiento de Palma a Son Ferriol, ¿qué pasa con el desdoblamiento de Palma a Son Ferriol?, ¿porqué no se inicia, porqué no se lanza, porqué no se pone en marcha ya? ¿Qué pasa con Mahón-Fornells? ¿Qué pasa con la variante de Santa Eulalia, una obra de absolutamente segundo nivel, pero que puede suponer una enorme ventaja para Santa Eulalia?, se nos dijo que se iba a modificar el proyecto porque había un tramo que no gustaba, pero llevamos nueve meses ¿Qué pasa?, ¿para hacer una pequeña modificación de proyecto no han bastado? ¿Qué pasa con el Ibiza-San José, otra obra de acondicionamiento, una obra que no tiene en absoluto ningún desdoblamiento, ni aquí nunca nadie ha hablado de autopista ni autovía?, ¿qué pasa y porqué no se hace un acondicionamiento de una obra tan necesaria?

Hay el punto 11 en el que se inciden en esas otras obras que decíamos que son de un nivel más bajo, no contenidas en el convenio de carreteras, pero que el hecho de que exista el convenio de carreteras, y el convenio de carreteras permita obtener los fondos importantes de la Administración central, empléense los fondos de aquí para cosas tan importantes como la carretera de Inca a Santa Margarita y Muro. Ustedes mismos han hablado de eso. La variante norte de Inca se está pidiendo insistentemente desde el Ayuntamiento de Inca y por toda la ciudadanía, ¿qué pasa con la variante norte de Inca? ¿Qué pasa de Sóller al Puerto de Sóller? El conseller de Turismo estuvo y anunció hace ya también meses este verano que iban a hacer y a acontecer. ¿Han empezado el proyecto?, ¿se ha empezado un proyecto de Sóller al Puerto de Sóller? Que yo sepa, que nosotros sepamos, no. ¿Qué pasa con las variantes de Andratx? ¿Qué pasa con la carretera de Santa María a Sencelles y Santa Eugenia?, una carretera tercermundista, que es un clamor de la gente de Sencelles y de Santa Eugenia que se acondicione, que es un acondicionamiento, un acondicionamiento en el que nadie va a poner ningún reparo, ni siquiera la consellera de Medio Ambiente. ¿Qué pasa que no se inicia eso?

¿Qué pasa de Mahón a San Luis? ¿Qué pasa de Mercadal a Migjorn Gran, un tramo pequeño, sencillo, fácil de arreglar? ¿Qué pasa con la carretera de Santa Eulalia a San Antonio?, está hecho el proyecto y hasta las expropiaciones hace años. ¿Qué pasa con esa carretera?, que por cierto es del Consell Insular de Ibiza y Formentera, pero que en su momento cedió los derechos, por decirlo de alguna forma, a la Conselleria, entonces de Obras Públicas, o no recuerdo si ya la de Fomento, para que se hiciera el proyecto. Se hizo el proyecto, se hizo la información pública, y se hicieron hasta las expropiaciones.

¿Qué pasa, porqué no se echa para adelante una obra de ese tipo, que no tiene nada que ver con autopistas ni autovías?

¿Qué pasa, en fin, con los fondos de conservación? No nos cansaremos de repetir que después de tantos años por primera vez en la historia se disminuyen los fondos de conservación. Aprovechese. Aprovechese el momento en que hay dinero para carreteras e impúlsese la conservación, la señalización, los drenajes, los arcones, las cuestiones de pura seguridad, las limpiezas, los firmes; hay firmes que dan vergüenza, y eso sí que son proyectos que se hacen en quince días, en un mes, eso sí que se pueden tener enseguida, y no requieren expropiaciones, únicamente requieren decisión política. ¿Por qué no se hace un plan de refuerzo de firme? Hay una proposición no de ley nuestra, en materia de seguridad vial, e insistiremos en ese tema.

Y finalmente, como les explicaba antes, está el traspaso a los consells insulares. Salgamos de la incertidumbre. Ustedes dicen que lo iban a traspasar, que se iba a traspasar antes del 30 de abril, y con una financiación mínima de 8.500 millones de pesetas. Eso lo escribieron ustedes, eso no es cosa nuestra. Pero está ahí, está publicado, y todo el mundo está esperando a ver qué pasa con esos traspasos y con esos 8.500 millones de pesetas.

Señores del Gobierno, muévanse en materia de carreteras. Pongan en marcha cosas. Se necesita mucho tiempo en general, para conseguir hacer una obra de carretera sustancial e importante, mucho tiempo, y ustedes ya llevan perdidos nueve meses. Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea, en nom del Grup Popular. El Grup Parlamentari Socialista té presentada una esmena, la 1393. Per defensar l'esmena té la paraula la Sra. Mercè Amer durant deu minuts.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. González Ortea, vostè aquí ens ha fet un inventari d'una herència. Un inventari d'una herència. Què varen fer? L'esmena presentada, com coneixen tots vostès, pel Grup Parlamentari Socialista, allò que defineix són els termes generals, els termes bàsics entenem, els pilars bàsics per una política d'aquest govern en matèria de carreteres, en matèria de transport públic. Entenem, i amb aquesta primera referit a les millores necessàries a la xarxa viària, sobretot la xarxa viària primària, assignada pel Govern per la mateixa Llei de carreteres, però també entenem, i coincidirem amb vostè en la interpell·lació, que també és necessari millorar a la xarxa secundària, en aquest cas dels consells.

Però els criteris d'aquest govern es basen en el territori, un territori limitat, que té en compte evidentment la creixent demanda de mobilitat, però també ha de respectar les limitacions ambientals. El desdoblament de carreteres, mencionat pel conseller d'Obres Públiques, Habitatge i

Transport en diferents intervencions, en aquest ple o a la Comissió d'Ordenació del Territori, compleixen exactament amb allò que ens marca el mateix reglament de carreteres, quant a assignar-los a alta capacitat, quant a poder cobrir per tant perfectament aquelles carreteres amb uns aforaments importants, amb una alta capacitat, que vostè feia referència, sense haver d'acudir necessàriament a les autovies i autopistes previstes en el mateix Pla Director Sectorial de carreteres.

El conseller d'Obres Públiques li responia en el debat de la interpell·lació, Sr. González Ortea, quan vostè deia que poques obres, quan vostè es passejava pocs dies abans de les eleccions per anar de campanya electoral, poca activitat veia. No és així. Li responia que més de 67 projectes estan en marxa, i 15 del conveni ja estan adjudicats, entre adjudicats i projectes per acabar, perquè hi ha activitat. Aquesta diputada sí que s'ha preocupat de conèixer i analitzar l'activitat d'aquesta conselleria. Miri: projectes de conservació en redacció, millora del accessos C-713 zona Bon Sossec, millora intersecció Valldemossa Deià, millora travessia Banyalbufar, estudi d'alternatives rotonda Portopí, millora rotonda Can Blau, connexió carretera Sineu via de cintura, accés al Migjorn, accés a Campos, accés a Santa Eugènia. Tot això, estic dient, projectes a partir del juliol de l'any 99. Hem dit accés a Campos, accés a Santa Eugènia, condicionament Santa Maria Sencelles, intersecció Punta Prima, rotonda accés Can Misses, condicionament Algaida-Sencelles, condicionament Inca-Selva-Caimari, condicionament Lluçmajor-Porreres, condicionament PM-203 pas sobre el torrent de Bunyola.

Projectes remesos per a la seva aprovació des de juliol del 99: reforçament de ferm Pòrtol-Santa Maria, 19 de novembre, 149 milions; reforçament de ferm Palma-Inca, 25 de gener, 262 milions; reforçament de ferm Eivissa-Santa Eulàlia, dia 2 de febrer, 347 milions; rotonda Búger-Campanet, 6 de setembre, 81 milions; travessia Establiments, 8-11, 167 milions; accés a Campos, 4 de febrer, 20 milions; il·luminació accés hipòdrom Manacor, 24 de febrer, 23 milions; intersecció Cas Capità, 31 de gener, 91 milions; accés Santa Gertrudis, 29 de febrer, 34 milions; rotonda Cala Llombards, dia 10 de febrer, 41 milions; reforçament de ferm Inca Manacor, 12 de gener, 413 milions. Miri, 1.654 milions.

Però hi ha més coses, per exemple, projectes adjudicats a partir d'aquesta data: la il·luminació de la rotonda Santa Margalida, en el mes d'octubre, 17 milions; la rotonda de Campos 25 milions; o l'ajardinament de la PM-27.

Què hi ha? Més coses. Miri, obres de conservació: Sant Joan-Portinatx, reforçament de ferm; la Canal, també reforçament de ferm; tots aquest són de reforçament de ferm: Campos-Colònia de Sant Jordi, Peguera-Andratx, Ca Marí-es Caló, Cala Savina-Cala Marí, Alaior-Mercadal, Maó-Cala en Porter; desmunt de la C-710 en el punt quilomètric 99; il·luminació rotonda Santa Margalida, ronda de sa Pobla, rotonda de Campos, ajardinament de la PM-19, barrera de seguretat, senyalització horitzontal, vostè en feia esment, de la senyalització, en el debat de la interpell·lació; carrils bici de Fornells, accés a Alaró, il·luminació de la PM-27.

Però n'hi ha més. Liquidacions definitives, podem parlar. Liquidacions definitives des de juliol del 99..., sí, sí, però és que després vostè em parla de la inactivitat. Aquí hi ha una activitat d'aquest govern, i jo li puc donar el llistat; i aquí les ciutadanes i els ciutadans, els mitjans de comunicació han de poder transmetre que aquí des del juliol hi ha una activitat important a la Conselleria d'Obres Públiques, perquè l'herència que ens deixaven era evidentment ben pobra, i vostè ho ha reconegut.

Seguim amb l'activitat que està duent a terme la Conselleria d'Obres Públiques. Liquidacions definitives, i ja aniré resumint: intersecció Son Reus, paviment antilliscant a les costes de Xorriço, coll de sa Grava, Banyalbufar-Estrellencs, Cala Rajada la rotonda, senyalització horitzontal, vies lentes de la carretera de Manacor, la C-715, Artà-Can Picafort, Esporles-Banyalbufar, Ferreries-Ciutadella, baranes de seguretat, il·luminació Montuïri-Porreres, i 17 projectes més que no els aniré anomenant.

Obres en estudi: Accés a Alaró, variant de Son Ferriol, intersecció de Santa Eugènia, rotonda de Costitx, millora accessos Santa Gertrudis, vial vuitè de Santa Maria, rotonda Cala Llombards, reforma del pont del torrent de Sant Jordi, variant de Sant Llorenç, ramal de sa Cabana, ronda nord de Sant Antoni, variant de Sant Llorenç, ronda de sa Pobla, millora d'accessos a Sóller, accés a Bendinat, accés a Sóller, i 9 més, no els dic tots.

Aprovacions definitives de projectes: Rotonda creuament Búger-Campanet, vostè en feia menció; via verda Artà-Son Cervera-Sant Llorenç, complementari segon cinturó de Palma,...

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats i senyors consellers, per favor, guardin silenci.

LA SRA. AMER I RIERA:

Millora travessia Establiments, accés a Alaró, ronda nord de Sant Antoni, vial de Santa Maria, desdoblament Palma-Universitat, reforçament de ferm Inca-Manacor, reforçament de ferm Eivissa-Santa Eulàlia, reforçament de ferm Palma-Inca, intersecció Cas Capità, accés a Campos, ronda Cala Llombards, pla de seguretat ronda sa Pobla, accés a es Murterar, pla de seguretat i salut de Santa Maria, d'il·luminació de l'autopista 27, cinturó tram 3, ajardinament de la PM-27, ronda de Son Cervera, tram primer, il·luminació rotonda Santa Margalida, rotonda de Campos... En vol més?

(Remor de veus)

Venga més, venga. Ara estam per això. Ordres d'iniciació de la contractació: Il·luminació de l'accés del Murterar -ho apunta, Sr. González Ortea?-, rotonda travessera d'Algaida, ronda nord de Sant Antoni, rotonda bar es Cruce -aquesta és de la carretera de Manacor-, vial Santa Maria, Pòrtol-Santa Maria, variant de Ferreries, nou accés aeroport d'Eivissa, estudi informatiu variant de Ferreries, rotonda del creuament de Búger, senyalització horitzontal a diferents carreteres de Mallorca, i 5

més. I encara en tenc més, no tenc cap problema en passar-li la informació. S'ha treballat de valent, s'ha fet feina, i vostè ho sap, però tenen consigna. Tenen consigna d'inactivitat. I això és el que ens van repetint cada vegada: inactivitat. I jo li puc donar això i més, i li puc passar aquesta informació, perquè vostè sap, Sr. González Ortea, que aquesta diputada el pateix, aquest problema; la carretera de Manacor, jo no tenc ni accés, tenc mal de fer moure'm amb el cotxe, i tenc mal de fer també anar amb el transport públic. Vostè sap en quines condicions està el transport públic? Bé, ja tendrem temps, perquè en faig una esmena.

Però podem comentar temes urgents, que jo a més sé que el conseller té interès, i que li demana al Govern que... Sr. President, esper poder acabar, però deixi'm completar aquesta intervenció per explicar les esmenes.

Hi ha evidentment uns eixos urgents, hi són, i aquí hi ha el compromís d'aquest Govern. A quins eixos em referesc? Evidentment sí que s'ha de fer, hi ha urgència per aquests projectes que jo esper poder tenir aviat la informació, tenir el compromís d'aquest Govern per afrontar-los, perquè hi és. I s'hi fa feina. Quins són? Evidentment és Inca cap a Alcúdia, passant per sa Pobla, evidentment; hi és el tema de Palma a Manacor; és resoldre el tema de Lluçmajor, i en farem menció després quan li expliqui, si em dóna temps el Sr. President, en relació a la seva moció; hem de resoldre el tema de Palmanova a Peguera, i també el de Lluçmajor, que ja sap vostè que està actualment en redacció. Aquests sí que són uns eixos importants, i que he d'entendre que hi ha el compromís per part del Govern d'afrontar-los.

Jo, si em permet el president, apurant la benevolència, em vull referir també al punt 2 de l'esmena, perquè hem dit que parlaven dels pilars importants...

EL SR. PRESIDENT:

Avui, Sra. Amer, hem estat bastant benivolents ja, o sigui que li queda un marge de temps, com ha tengut el Sr. González Ortea, però no confii massa en la meua benevolència en general.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President. Sí, estava referint a la importància d'aquesta millora de la xarxa viària i a la revisió necessària del Pla de carreteres, que vostès varen tenir tan de temps en circulació. També ens hem de referir a la necessitat -i vostès no en fan mai menció. Vostès ho prometeren però no ho arribaren a complir- és la necessitat d'un pla de transport. És una herència del Govern del PP que tenim, amb aquest transport de deficient qualitat, que ajuda molt clarament i que té incidència en aquesta forta sinistralitat que hi ha a les nostres carreteres, per l'ús i la velocitat que es fa amb el transport privat.

Preocupa a tots, i en concret he de dir que a mi, aquestes xifres que podem tenir de cotxes per habitant. Miri, a Alemanya les darreres xifres de què disposen són de 500 cotxes per cada 1.000 habitants, 400 a Espanya; i a aquí, i vostè ho sap

perfectament, 800 cotxes a Balears. I li record el que ja li deia a la interpellació: aquí, a la comissió de sinistralitat va quedar clar quin és el risc de sinistralitat. Ho deia el Sr. Antoni Esteve, el risc es produeix precisament per això: quan hi ha tants de vehicles en circulació, aquí hi ha el risc. I és per això que nosaltres entenem que no just s'ha de respondre a aquesta demanda cada vegada més grossa d'ocupació de territori, aquesta demanda cada vegada més important, i hem de fer aquest complement amb el Pla de transport.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Mercè Amer, ha d'anar acabant.

LA SRA. AMER I RIERA:

Sí, ja vaig acabant. Per tant, d'aquí que estava justificant que presentem en aquest segon punt la necessitat d'un pla de transport, i que sabem que està en elaboració el plec de condicions.

I un tercer punt, allò que significa el compliment tranquil·lament de l'article 39 de l'Estatut, el compromís d'aquest Govern pel traspàs de competències de carreteres als consells insulars, una cosa que havíem demanat reiteradament des del Consell de Mallorca a la passada legislatura, i que no tenc coneixement que l'anterior executiu ens fes gaire cas; però vostès s'hi posen, i per tant nosaltres estam a favor del traspàs de competències als consells insulars, i per tant hem fet també aquesta esmena en aquest sentit. És evident que no just per a nosaltres, sinó també per a les ciutadanes i els ciutadans, els serà molt més bo de fer el que és entendre el que és una carretera municipal, que afecta tan sols un municipi, i aquelles que afecten més d'un, i per tant que tinguin un àmbit insular.

M'agradaria fer just un... No em dóna temps la benevolència del Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

No li dóna temps. Té un minut per acabar.

LA SRA. AMER I RIERA:

M'hagués agradat respondre a tots els seus punts de la seva moció, perquè és increïble que en 17 projectes d'obra que hi havia el compromís del conveni amb Madrid, no queda inclòs en aquests el desdoblament de Palma a Son Ferriol, que ja havia d'estar acabat, perquè la licitació al conveni que vostès, l'anterior executiu, varen signar, era al 98 i obres al 99, per tant ara ja havia d'estar acabat. Tan sols d'aquests 17 projectes que a l'any 2000 havien d'estar en obres, tan sols un hi està, que és la ronda nord de Ciutadella, que està en obres. Les variants de Vilafranca, Son Cervera i Capdepera, prevista la licitació pel 98...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Amer, ha consumit el seu temps, amb excés, amb molt d'excés. Em sap greu.

LA SRA. AMER I RIERA:

Bé, queda pendent per una altra ocasió poder contestar, sobretot a aquests punts que vostè deia a l'esmena, i que evidentment hi havia una diferència important entre el que vostè comentava i aquesta herència que no ens ha permès executar molts d'aquests projectes. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mercè Amer, en nom del Grup Socialista defensant l'esmena.

Tenen torn de paraula ara els grups que no hagin presentat esmena. Grups que vulguin intervenir? Té la paraula el Sr. Ramon en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí, Sr. President. Li asseguro que no esgotaré el temps i no m'haurà de..., bé, si s'apaga el llum vermell no l'haurà de tornar a encendre, perquè després de la intervenció de la Sra. Amer, que ha set molt exhaustiva, simplement estam d'acord amb raonaments, i amb el que és l'esmena que presenta a aquesta moció del Partit Popular. Nosaltres també dir que no estam d'acord amb aquesta sensació que vol donar el Partit Popular que hi ha una inactivitat, i que sembla ser que abans les coses duïen una agilitat impressionant, estava tot resolt, i ara s'han paralitzat. Efectivament això no és cert; ni ells eren tan àgils, ni aquí hi ha inactivitat, com ha quedat demostrat, i realment el que ens hem de plantejar és el model territorial, model de transport que volem, que el que tenim actualment és difícilment sostenible, i com es diu en l'esmena de substitució, modificació del Pla Director de carreteres, i un pla de Transports que contempli totes les variables. I per altra part, doncs tampoc no es pot acceptar aquesta moció del Partit Popular, perquè fa tot un seguit d'obres d'actuacions que no tenen moltes vegades res a veure unes amb les altres. Amb algunes podríem estar-hi d'acord, però, a títol d'exemple, només dir que aquí una actuació que es demana urgent i que es diu que hi ha un grau important de saturació, hi ha una resolució del mes de novembre passat, del debat de política general de la comunitat, expressament, en contra que es construeixi el desdoblament del segon cinturó d'Eivissa, que el Sr. González Ortea diu que està tan saturat. Miri, jo l'utilitzo habitualment per venir a Palma, abans hi he de passar, per arribar a l'aeroport. Li asseguro que no és necessari aquest desdoblament; a més el Parlament així ho va decidir amb una resolució. És un exemple, vull dir que hi ha coses que estarien bé i altres que s'han d'estudiar, s'han de modificar, i moltes que no s'han de fer.

Per tant, no es pot votar a favor d'aquesta moció. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. Té la paraula la Sra. Vadell en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Partit Popular ens presenta una moció que consta de 13 punts, i sembla ser que amb aquesta moció insta el Govern a complimentar un pla de carreteres que va aprovar en el moment que ells governaven a aquesta comunitat autònoma. No obstant això, veim que en aquesta moció hi ha diríem buits importants, perquè no demana que es faci tot el Pla de carreteres, si no, no entenem perquè s'han seleccionat una sèrie de projectes i no s'han inclòs tots. Si tant d'interès té el Partit Popular perquè es compleixi tot el Pla de carreteres, llavors haurien d'haver inclòs totes aquelles carreteres que també estan previstes dins el seu pla. Hem de recordar que va ser un pla que es va aprovar a corre cuita perquè es feien carreteres sense pla, evidentment contradient la Llei de carreteres també aprovada en aquest parlament; i es va haver de fer amb una moguda perquè es feia una variant d'Alcúdia, sense que estigués previst a dins el Pla perquè no n'hi havia, i llavors es va haver de fer un pla a corre cuita i a la desesperada; un pla que per altra banda no es definia en segons quines coses, sobretot una de les més importants, deia que hi havia d'haver autopistes, però la més important, l'eix que precisament estam parlant aquí amb més freqüència, que és l'eix de Palma a Manacor i Artà, no estava definit per allà on passaria, la qual cosa fa que ara encara en aquesta moció el que hi hagi es que es demana un estudi, al punt tercer, diu un estudi informatiu amb la solució definitiva pel trànsit de la carretera de Palma a Manacor i Artà. Això vol dir que tenien molt poca definició en el seu pla quan el varen fer.

Aquí hem pogut veure el Sr. González Ortea que ha fet tot un seguit d'acusacions al govern actual dient que està inactiu, que no fa res i que està totalment paralitzat, però al mateix temps jo no sé si el seu subconscient l'ha contradit, perquè ha fet, en un atac de sinceritat, també ens ha dit tot el que no havia fet el seu govern durant 16 anys, la qual cosa li hem d'agrair perquè ha estat una confessió pública que en matèria de carreteres, el Sr. González, que hi ha tengut responsabilitats polítiques i tècniques, ben poca cosa hi va fer més que parlar, perquè la veritat és que la confessió que jo li remarcaria aquí i la més vergonyosa, perquè el Sr. González Ortea recordarà que els anys 92, 93, 94 ja hi va haver aquí, dins aquesta sala, amb aquesta diputada que llavors també ho era, debats importants sobre una reclamació formal perquè es donassin solucions a la carretera de Manacor i ara ha confessat que tan sols no hi ha ni topogràfic fet, o sigui, que ni topogràfic hi ha fet per a la carretera PM-715. Per tant, no acusi el Govern actual de no haver fet un topogràfic.

(Remor de veus)

Un topogràfic és el primer que es fa, és el primer que es fa si es volen prendre solucions, i en 16 anys no han fet ni un topogràfic. Aquestes millores, aquests tercers carrils, com s'han fet?, sense topogràfic, Sr. González Ortea? Per favor! Jo crec que el Sr. González Ortea aquesta vegada s'ha equivocat amb la seva vehemència i amb el seu acusar el Govern de no fer res.

Nosaltres creim que aquesta moció que presenta el Partit Popular, a part que no la compartim, és incompleta i m'estranya

que qualque diputat del PP no hagi reclamat..., de Manacor, de la comarca de Manacor no hagi reclamat que hi hagi la variant de Portocristo, que no hi hagi la variant nord de Manacor i altres temes que afecten molt la comarca de Llevant. És incomplet. Per tant, el que nosaltres reclamam aquí, reclamam que deixi fer el Govern actual que, com ha demostrat la Sra. Amer amb la seva exposició de motius, no està en absolut inactiu i que es replantegi moltes coses de les que vostès volien fer o deien que farien perquè, en definitiva, no han fet res en absolut.

El Govern actual el que té és una obligació de resoldre el problema de transport d'una manera integral, no només actuant sobre les carreteres que és molt necessari, i amb això compartim la filosofia i el plantejament del Partit Popular, que crec que ho compartim tots, que per les carreteres de les Balears, de totes les Balears, hi ha dificultats per circular amb tranquil·litat i amb seguretat. Aquestes dues paraules són les que jo reclamaria: poder circular amb tranquil·litat i amb seguretat. I obvii, és a dir, no anomen la paraula rapidesa ni velocitat perquè, evidentment, la velocitat és una de les causes principals dels accidents.

Crec que el Govern actual el que ha de fer és replantejar-se molts dels projectes que hi havia, no preparats sinó dits per l'anterior govern i, sobretot, el que ha de fer és un pla integral de transports, que això sí que ha d'anar íntimament lligat amb el Pla de carreteres. Del Pla de transports, en podríem parlar, però com que no se n'ha parlat quasi mai la veritat és que fa mal parlar-ne. Jo record l'any 93 o 94 que hi va haver una presentació oficial d'un pla que després mai no se'n va tornar a parlar, d'aquest pla integral de transports i així anam, i així anam, Sr. González Ortea. No tenim cap possibilitat, cap alternativa de poder deixar el cotxe a ca nostra per poder circular per les Illes i, per tant, això és una cosa que és absolutament necessària, complementar el Pla de carreteres amb un pla integral de transports.

I evidentment, nosaltres crec que ja s'ha vist que donaríem suport a l'esmena presentada pel PSOE, sobretot en el tercer punt, també, en el qual reclama que les competències en carreteres passin als consells insulars. És una reivindicació de fa anys que tenim per part del nostre grup i d'altres que actualment estan a l'equip de govern, i per tant creim que és molt necessari que ja s'agilitin les negociacions del traspàs de competències mitjançant la Comissió Tècnica Interinsular, que serà la que valorarà i tramitarà aquest tema.

Per tant, Sr. González Ortea, jo crec que s'ho hauria de repensar, quan torni a pujar a aquesta tribuna a tirar coses en cara d'aquest govern, sobretot quan parla d'inactivitat, i entonar un bon *mea culpa*, perquè potser si vostès haguessin fet un poc més de feina ara no estariem així com estam.

Moltes gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista. Vol intervenir per contradiccions el Grup Popular?

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente por esos cinco minutos que me ofrece de contradicciones.

Herencia recibida. Naturalmente, herencia recibida, 14 años de gobierno socialista, don Felipe González no daba un duro. Aquí había que sacar los dineros de carreteras de otros sitios. Ése es el problema.

(Aldarull)

Ésa es la herencia, ésa es la herencia, la herencia de don Felipe González, ésa de la que todavía ustedes no se han librado, señores del Grupo Socialista y del Partido Socialista, ésa que les ha costado las elecciones del 12 de marzo, la misma herencia es la que tenemos desgraciadamente en esas carreteras.

Pero se hizo mucho, ¡mucho! Se les cambió la cara, a las carreteras de Baleares, en unos pocos años y a pesar de don Felipe González y de don Alfonso Guerra, que hizo unas declaraciones públicas -lamento no tenerlas aquí pero las encontraré- en las que dijo que convenios de carreteras y dinero para carreteras de Baleares, ni una peseta. El inventor de aquello de "ni agua en el desierto y polvorones al adversario", ése mismo es el responsable de la herencia, efectivamente. Una lamentable herencia. Gracias a Dios, el pueblo español hace muy poco, quince días, ha acabado con esa herencia, gracias a Dios.

(Remor de veus)

Sra. Amer, ¡por favor!, me ha leído usted..., le ha faltado una cosa, pero me ha leído hasta las liquidaciones. Mire, los proyectos que me lee usted son todos de conservación, todos, y la mitad o más de la mitad estaban ya -me dice el exdirector general- que ya se los dejamos hechos. Pero no los han movido. Si yo lo que pido es que muevan, que muevan lo que les dejamos, porque les dejamos proyectos, les dejamos pliegos de condiciones para contratar otros proyectos y otros estudios, pero están parados, están en un cajón porque no se sabe lo que dirá la Sra. Rosselló y entonces, como la Sra. Rosselló, para cosas tan absurdas como 700 metros de un ramal de la carretera de Andratx, por ejemplo, al Puerto, cosas así de absurdas, pues no digamos lo que va a decir de cualquiera de esos proyectos que dejamos en el cajón, y por eso en mi moción, muy prudentemente y buscando el consenso, no pretendo llevar todas las obras del Plan director sectorial que dice la Sra. Vadell que, por cierto, si a usted le quedan obras, la variante de Portocristo y la que sea, se las admito, presente usted una enmienda *in voce* y ya le digo que se las admito, las que usted quiera; yo es que tampoco quise que este gobierno tuviera que cargar con más obras. Tiene muchas liquidaciones que hacer.

Me hacen aquí una relación de liquidaciones que están haciendo los funcionarios, de liquidaciones. Les ha faltado una

cosa nada más, Sra. Amer, es una pena, pero yo creo Sr. Conseller que en la próxima interpelación de este tipo o moción de este tipo, lo que tiene que dar usted es también la relación de permisos de obra. Pues mire, yo trabajé muchos años en carreteras, y lo que más papel saca en carreteras, lo que más trabajo da y lo que quedaría muy bien en la relación que ha añadido aquí la Sra. Amer, es leernos todos los permisos de obra. Ya sabe que hay unas zonas de explotación de la carretera y que todo el que quiera hacer algo, cualquier cosa, tiene que pedir un permiso. Salen a miles cada año, a miles, y yo creo que le ha faltado esa relación, porque nos hubiera completado bien la "actividad" del Gobierno.

Mire, todo eso que me cuenta usted, incluidas algunas cosas verdaderamente peregrinas como lo de los proyectos de pintura y de cositas de una rotonda, de una acera..., ahora me pasan una cosa que refleja exactamente el grado de paralización de este gobierno en materia de carreteras. Es diario *El Mundo*, *el Día de Baleares* del martes 28; información de Menorca, grandes titulares: "Obras Públicas descarta desdoblamiento de la carretera de Mahón a San Luís", 25.000 vehículos cada día, ¿eh?, "descarta desdoblamiento", pero eso sí, no es que el Gobierno esté parado. "La Conselleria no asumirá el proyecto redactado por el anterior equipo", ¡faltaría más!, "pero construirá rotondas y una acera hacia el polígono industrial", ¡rotondas y una acera!, arreglados los 25.000 vehículos de la carretera de San Luís.

Ésta es la triste realidad que constatamos, no nosotros, todos los ciudadanos de Baleares, todos y cada uno de ellos, y hemos tratado por eso de hacer una moción efectivamente de consenso. No hablamos de autopistas, Sra. Amer, no hablamos para nada de hacer autopistas en la moción, para nada, hablamos de que se hagan estudios, que se desarrollen proyectos, etc., los que el Gobierno quiera y como el Gobierno quiera, pero que los haga, y naturalmente para solucionar los grandes problemas viarios.

Hay que hacer aceras. Claro, por eso también pedimos que se devuelva el presupuesto de conservación que este año se ha sacado por primera vez en la historia dinero de conservación, para hacer rotondas, algún carril cero, alguna acera, alguna iluminación, pintar las carreteras... Claro, para eso sí, pero ése no es el meollo de la cuestión, lo que el ciudadano está viendo no es eso, está viendo la paralización absoluta en los grandes ejes viarios.

Plan de transportes. Cuando quieran; podemos discutir de transportes cuando ustedes quieran, pero no mezcle los asuntos, no tapemos una cosa con otra, no tapemos la inactividad absoluta en materia de red viaria con que el transporte público necesita mejoras. Indiscutiblemente, indiscutiblemente, nosotros lo sostuvimos repetidamente y reiteradamente y nos tendrán a su lado, nos tendrán a su lado pero de eso ya discutiremos, cuando ustedes quieran, pero ya discutiremos.

La solución de Manacor. Sra. Vadell, le voy a decir una cosa: la solución que nosotros dábamos a la carretera de Manacor no consistía en el desdoblamiento de la actual

carretera; por esa razón no hay ningún plano topográfico que permita hacer ese desdoblamiento rápidamente, hay que empezar por hacer la topografía porque nosotros no éramos partidarios, no lo somos, de desdoblamiento de la actual carretera, éramos partidarios de otras soluciones y trabajamos en otras soluciones, no en ésta. Pero yo a lo que me refiero con el plano topográfico es que se hacen declaraciones de que se va a desdoblamiento de la carretera de Manacor y que se va a hacer el año que viene, y naturalmente yo digo que no, que hay que hacer primero otra serie de cosas. Por eso nosotros aquí proponíamos un estudio informativo, que es lo que nos había pedido, lo que había requerido el conseller, nos lo dijo en la comisión, y como tratábamos de traer aquí una moción de consenso, por eso hicimos eso y no pusimos aquí la solución que nosotros queríamos dar al problema. Que dé el Gobierno la que quiera. ¿Quiere ese desdoblamiento? Personalmente creo que se equivoca, pero adelante, pero que no esté parado.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. González Ortea, vagi acabant (...)

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, acabo, acabo, Sr. Presidente.

Y mire usted, Sra. Vadell, las soluciones, no tenemos que darlas nosotros. Una vez más en esta moción, como en todas, lo estamos viendo una y otra vez, están ustedes tratando de hacer oposición a la oposición. Nosotros no gobernamos, hace nueve meses que no gobernamos; gobiernan ustedes, ustedes tienen que dar soluciones, no nosotros, ustedes. Denlas, muévanse, trabajen, empiecen a hacer cosas, algo más que expedientes de liquidación de obras de años anteriores.

Gracias, Sr. Presidente.

(Aplaudiments en un sector de la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea en nom del Grup Popular. No ens ha dit el grup proponent si accepta o no accepta l'esmena...

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

No, Sr. Presidente. No podemos aceptar algo que rebaja absolutamente las pretensiones de lo que queríamos y que lo único que trata es de enmascarar la propuesta concreta contenida en nuestra moción. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, gràcies, Sr. González Ortea.

En conseqüència, procedirem a la votació.

Vots a favor de la moció, es posin drets, per favor. Gràcies, poden seure.

Vots en contra?

Resultat de la votació: vots a favor, 27; vots en contra, 30. En conseqüència queda rebutjada aquesta moció.

III.- Proposta de creació d'una comissió no permanent d'investigació sobre els sistemes de contractació que segueix i ha seguit l'empresa pública Institut Balear de Promoció del Turisme (Ibatur), RGE núm. 4522/99, presentat pel Govern de les Illes Balears.

Passam al punt següent de l'ordre del dia, i darrer, que és proposta de creació d'una comissió no permanent d'investigació sobre els sistemes de contractació que segueix i ha seguit l'empresa pública Institut Balear de Promoció del Turisme, Ibatur. Per exposar la proposta té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Sr. President, moltes gràcies.

Per ventura, dels instituts i empreses públiques del Govern el més popular de tot és l'Ibatur. L'Ibatur durant anys s'ha dedicat a la promoció turística, ha subvencionat concursos de *paddle*, ha subvencionat curses ciclistes, de cavalls, viatges, fulletons, activitats de tot tipus i ha estat molta la gent que ha anat a Ibatur a demanar coses i molta la que se n'ha duit coses, i això el va fer molt popular i és un institut que realment és molt conegut, per ventura, com deia, el més conegut de tots.

Jo crec que aquest institut en aquest moment necessitava canviar l'estratègia: en lloc de funcionar per petició de tercers s'havia de marcar objectius de promoció, objectius que servissin per a aquesta comunitat, que servissin per una política..., que estiguessin al servei d'una política turística i que, per tant, això implicava canviar l'esquema de l'Ibatur i, sobretot, el consell de direcció de l'Ibatur. Es varen introduir dins aquest consell de direcció de l'Ibatur, de forma majoritària, persones que representaven la sensibilitat de l'activitat turística, d'aquells que es dediquen a l'activitat turística, que representaven el sector i que també representaven la societat civil.

Per això és molt important que tot el que vagi entorn d'Ibatur sigui clar i que entorn a Ibatur no hi pugui haver ombres de confusió. En aquest sentit i per respecte als ciutadans, per respecte a tots aquells que varen anar a cercar subvencions i se les endugueren, i sobretot per respecte a tots aquells que varen anar a cercar subvencions i no se les endugueren, pels membres dels consells de direcció anteriors, pels nous membres del consell de direcció, per la gent que hi fa feina, crec que és necessari anar a aclarir tot el que fa referència a Ibatur.

Jo en el seu moment vaig indicar a la directora d'Ibatur que les contractacions que s'havien de fer de personal, que

s'havien de fer en el futur, es fessin per concurs públic perquè considerava dues coses: considerava que era una garantia de major transparència i perquè, a més, donava un nivell superior de qualificació de les persones contractades, ja que es feia dins uns concursos públics i, a més, entenia que veníem obligats a fer el concurs públic perquè hi havia un acord de l'economia d'Hisenda de dia 28 del mes de gener del 96 que deia que així ho havíem de fer.

Una vegada fetes les contractacions i amb data de 26 del 10 del 99, la diputada Sra. Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, em va demanar aquí, en ple, quins eren els noms de les noves contractacions d'Ibatur. Fins ara, pràcticament fins avui, havia estat l'única pregunta de l'oposició que havia quedat sense rèplica. A mi em va estranyar. Dia 23 del mes 11 del 99, el Sr. Marí, diputat del Grup Parlamentari Socialista, em demana també en ple quins eren els criteris de contractació d'Ibatur i quina diferència hi havia amb l'etapa anterior. Jo aquell dia li vaig expressar la meva preocupació sobre dos contractes, el de la Sra. Rattier i el del Sr. Llinàs. La Sra. Rattier havia cobrat 12.200.000 pessetes, una mica més, i el Sr. Llinàs..., no, perdó, la Sra. Rattier uns 10.200.000 pessetes i el Sr. Llinàs uns 12.300.000. La Sra. Rattier no havia aparegut mai, segons la nostra informació, no havia aparegut mai per Ibatur, i sobre el Sr. Llinàs vaig expressar quina era la meva suposició de per què s'havia contractat; no ve al cas aquí, però era cert que durant els quatre anys que havia fet feina havia entregat uns pocs informes que no servien, no tenien cap valor. També vaig expressar la meva preocupació perquè les contractacions s'havien fet de forma directa i sense contemplar l'article de la normativa corresponent.

No en el Ple d'aquesta cambra, sinó a fora, en els passadissos, la Sra. Cabrer va fer pública, segons informació de premsa, una acta notarial en què, amb data prèvia a la contractació d'aquestes persones, posava els noms de les persones que havien començat a fer feina a Ibatur. Tres noms que eren els mateixos que jo havia donat en aquest ple, però no els quatre que s'havien contractat. És a dir, que es coneix que la senyora..., en aquells moments hi havia el Sr. Joan Jofre que també s'havia contractat i en canvi no apareixia en aquesta travessa en forma d'acta notarial. Es coneix que la Sra. Cabrer sempre sol jugar a 14 resultats, mai al *pleno al 15*.

Jo crec que, una vegada ho he pensat tranquil·lament, crec que algú ha enviat la Sra. Cabrer a una croada inútil i de la qual crec que mai no en sortirà victoriosa i que acabarà, possiblement, com altres il·lustres membres del Partit Popular, és a dir, tirats, relegats, i jo voldria que ho pensàs. Crec que analitzant bé tant la meva primera etapa de gerent d'Ibatur com ara de conseller, la responsabilitat i les coses que vaig fer estaven ben fetes i que, per tant, als pocs mesos i a les primeres contractacions, que ficàs el dit dins les contractacions, estic pensant que no anaven contra jo, anaven contra algú que seu als bancs del Partit Popular. Crec que la Sra. Cabrer hauria de mirar qui és que la manipula i en contra de qui, perquè això resulta, resultarà, com ja veim també aquestes setmanes, serà una pel·lícula d'espionatge i contraespionatge, *espías a go go*.

Vaig demanar, per tant, després de fer pública la travessa per part de la Sra. Cabrer vaig demanar als meus companys de govern, el mateix divendres següent, que demanàssim una comissió d'investigació, comissió d'investigació que en aquells moments feia molt sincerament perquè quedàs clara quina era la situació d'Ibatur i que ara avui, una vegada analitzat fredament, la faig amb molt de gust i la brind a aquells diputats del Partit Popular que es vulguin pegar punyalades un a l'altre.

Per tant jo crec que per determinar i per aclarir els contractes de la Sra. Rattier, i el Sr. Llinàs, i quina era la seva feina, per determinar si les contractacions que va fer l'Institut mentre jo he estat president han estat les correctes, no només aquestes tres sinó les altres que també s'han fet, per determinar si el sistema de contractació seguit a l'anterior etapa era el correcte, per saber si els contractes i rendiments de comptes d'Ibatur des del seu inici s'han fet conforme llei, és a dir, per aclarir tot allò que està entorn d'Ibatur i per a la qual cosa jo també pos a disposició, si fa falta i ho demana la comissió que demanaré que es creï, una auditoria interna que es fa en aquests moments, la pos a disposició, si és que la comissió ho ha de veure; per totes aquestes qüestions, jo sol·licit al Ple d'aquesta cambra, en funció de l'article 51 del Reglament, que ajudi i que aprovi aquesta comissió d'investigació sobre Ibatur.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. ¿Intervenciones de los grupos que estén a favor de la creación de la comisión? Por el PSM tiene la palabra el Sr. Bosco Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que sorprèn que un govern proposi a aquest parlament una comissió d'investigació per investigar les contractacions del propi govern, i sorprèn per allò que estam acostumats en aquesta cambra, que durant anys i panys els grups de l'oposició, els diputats de l'oposició han volgut conèixer, han volgut investigar la política de contractacions del Govern d'aquesta comunitat autònoma, els sindicats, fins i tot algun col·legi professional s'ha queixat de la política de contractació d'anteriors governs de la Comunitat Autònoma, i quan des dels grups parlamentaris, des d'aquest parlament, hem volgut conèixer quina havia estat aquesta política, aquestes actuacions per les quals s'havien fet determinades contractacions, mai no s'havia permès que aquest parlament fes una comissió d'investigació.

Nosaltres celebrem que el conseller de Turisme respongui unes acusacions que es van fer des del Partit Popular amb aquesta proposta de creació de comissió d'investigació perquè demostra que no hi ha voluntat d'amagar res, que tot s'ha fet d'una manera transparent, que totes les contractacions s'han fet d'una manera lícita i que, per tant, es pot respondre tranquil·lament amb la petició d'aquesta comissió.

Per tant, no queda altra cosa que donar suport a la proposta que ve del govern.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Gomila. Por el PSOE tiene la palabra el Sr. Joan Marí Serra.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, molt breument per manifestar que des del Grup Parlamentari Socialista volem manifestar que, per suposat, donarem suport a aquesta comissió d'investigació sobre contractacions de personal a l'Ibatur.

Creim que és un fet podríem dir històric en aquesta comunitat que sigui el mateix govern que demani a aquest parlament la creació d'una comissió d'investigació sobre la contractació de personal, en aquest cas a l'empresa pública Ibatur. També creim que la petició per part del Govern de crear aquesta comissió és una decisió molt encertada perquè demostra que aquest no vol deixar per alt cap acusació que pugui venir de qui vengui. Així mateix consideram que aquest és un fet que honora aquest govern i que significa una forma absolutament diferent de governar i d'entendre la política, perquè durant els governs del Partit Popular, això mai no havia estat possible i sempre s'havia negat l'evidència, de manera que no tan sols abans no es demanaven comissions d'investigació per part del Govern, sinó que s'oposaven a totes les peticions dels grups de l'oposició en aquest sentit.

Per tant, creim que també és correcte i necessari que s'investiguin les possibles irregularitats comeses des d'abans del 13 de juny i no només després del 13 de juny, com sembla ser que voldria el Partit Popular, ja que d'aquesta manera tots haurem d'assumir les nostres responsabilitats tal i com entenem que ha de ser, i no com feia el Partit Popular, que mai no havia volgut assumir les seves responsabilitats en aquest sentit.

I ja per acabar volem reiterar el nostre suport a aquesta comissió d'investigació no permanent i donar l'enhorabona al Govern per haver-la proposat, canviant així d'una forma radical la manera de fer política i marcant un abans i un després respecte a la possibilitat d'investigar qualsevol tema que directament o indirecta pugui afectar aquest govern. Esperam també que aquesta iniciativa serveixi perquè el Partit Popular deixi de fer demagògia entorn a aquestes qüestions, que tant de mal fan i tanta mala imatge donen a la nostra comunitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Marí Serra. Por el Partido Popular, el Sr. González Ortea tiene la palabra.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras, señores diputados, Sr. Conseller de Turismo, la historia de esta comisión, permítame que yo también la haga, empieza, a mi juicio, antes de lo que usted la sitúa. Empieza cuando se despiden de forma ignominiosa, por no decir miserable, a tres trabajadores de Ibatú cuyo pecado era el de estar relacionados con el Partido Popular. A dos de los trabajadores se les propone la alternativa de irse o pedir la excedencia, “así, cuando vuelvan los tuyos, te podrás volver a incorporar”, se les dice. Uno de ellos acepta, el otro se niega y se le despiden sin contemplaciones, el mismo día que se incorpora de sus vacaciones, y la justificación es que su rendimiento laboral es bajo. Naturalmente poco después la propia empresa, en el tribunal de conciliación, le ofrece el reconocimiento de la improcedencia del despido, la propia empresa, el Ibatú.

Un tercer trabajador, de baja laboral por un esguince cervical motivado por un pequeño accidente de tráfico habido en tiempo de trabajo y por causas de trabajo, recibe la carta de despido en su casa; motivo: que se le ha visto -textualmente- deambular por la calle cargando pesos. Efectivamente, el trabajador en cuestión, una madre de familia, acudió, como solía porque no tiene quien se lo haga, al supermercado y cargó con la bolsa de la compra en alguna ocasión, con el collarín cervical puesto y con la autorización del médico, ya que el traje no afectaba para nada, este traje, a su dolencia. Pero la carta de despido no se detiene ahí, no se detiene ahí. En el colmo de la inquina y del desprecio por el trabajador, lo acusa, la acusa de estafar a la Seguridad Social. Naturalmente los tribunales de lo social ya han puesto las cosas en su sitio y han condenado al Ibatú a indemnizar al trabajador por despido improcedente, una vez más, una de tantas, una de tantas. Es un caso del que tal vez oigamos hablar de nuevo en el futuro, ya que de momento la única consecuencia de esto es que paguen los ciudadanos de sus impuestos. Una cosa curiosa, un gobierno de izquierdas que sistemáticamente y en este asunto tira con pólvora del Rey, una cosa verdaderamente curiosa.

El segundo capítulo es esta historia se desarrolla inmediatamente: el gobierno de izquierda, la Conselleria de Turismo necesita una substitución urgente de los trabajadores despedidos por otros que no estén contaminados por el Partido Popular y suficientemente progresistas, así que busca a las personas adecuadas y, una vez que ya las tiene, convoca un concurso público con los perfiles bien afinados para cubrir las plazas y publica unos anuncios en los diarios locales. Obviamente el concurso es un paripé, una tapadera: las personas que van a ocupar los cargos ya han sido seleccionadas, como lo demuestra el hecho de que cuando aun está abierto el periodo de presentación, ya se despiden en sus anteriores trabajos, de sus compañeros y les dicen que van a ir al Ibatú.

Al Grupo Parlamentario Popular le llega el disgusto de los despedidos en ésta y en otras empresas públicas, el trato desconsiderado con los interinos, acusados sistemáticamente de connivencia con nuestro partido y la implacable campaña de los que se hacen llamar progresistas tratando de echar sobre nosotros todo el descrédito y la responsabilidad de esa actitud. De modo que decidimos, efectivamente, levantar acta notarial

de lo que está pasando con la contratación del Ibatú y que es de dominio público, dando los nombres antes de que se haga oficialmente la selección de las tres personas.

Algunos días después, el Grupo Popular, efectivamente la Sra. Cabrer, por cierto, una de las grandes diputadas del Grupo Popular y a la que veremos yo creo que mucho más arriba de lo que ahora está, Sr. Alomar, es una apuesta que le hago a usted, pero créame que va a ser así, la Sra. Cabrer, como digo, pregunta al conseller de Turismo quines son los tres que han sido seleccionados. El conseller de Turismo dice los tres nombres, que coinciden punto por punto, punto por punto, uno por uno, con los tres que están en el acta notarial, pero la Sra. Cabrer se calla y no saca ningún acta notarial entonces, espera, tiene paciencia, porque el Sr. Conseller de Turismo, como no hay réplica, se levanta, ignorando el Reglamento del Parlamento, cosa que este grupo, o estos grupos que dan apoyo al Gobierno parece que ya tienen como una costumbre, hoy hemos tenido, en una votación anterior, un caso para comprobarlo, ignorando el Reglamento, como digo, pretende volver a intervenir y tiene que ser el presidente quien le diga que no hace al caso.

Por consiguiente, pasamos al siguiente capítulo. Pide a un diputado de su grupo que le pregunte qué diferencias de contratación hay entre cómo las hacía antes el Partido Popular cuando gobernaban “y cómo las hacemos nosotros”, y efectivamente se despacha a gusto porque eso es fácil, cuando a uno le hace las preguntas el de su grupo, es fácil, eso es como ganar sin bajar del autobús, como decía aquel gran entrenador, don Helenio Herrera, y claro, entonces eso es lo que permite al conseller de Turismo explayarse porque no había quedado a gusto. No le bastaba con echar a la calle a unas personas, creando en algún caso -créame, Sr. Conseller- en algún caso una situación dramática por la necesidad de hacer frente a duras responsabilidades familiares y la dificultad, por su edad y condiciones, de encontrar un nuevo trabajo, y con el infamante expediente de haber sido acusados en un caso de vagos y, en el otro caso, de estafadores.

Al conseller de Turismo tampoco le bastaba haber contratado a quien él o sus colaboradores habían preseleccionado anteriormente y dejar con palmo y medio de narices a un montón de ilusionados aspirantes que desconocían la trampa, innecesaria, porque usted podía contratar las personas para la empresa pública sin necesidad de hacer eso. El conseller de Turismo necesitaba más, necesitaba poner de relieve lo bien que él había hecho las cosas y lo mal que las hacíamos nosotros, dentro de eso que reiteradamente vengo sosteniendo y venimos repitiendo, de que tienen ustedes el síndrome de oposición: se empeñan en demostrar, y en insistir, y en venir aquí, y en emplear la Cámara para demostrar lo malos que somos nosotros, no para explicar lo buenos que son ustedes, que es lo que interesa al ciudadano.

La metedura de pata es demasiado grande porque, como resultas de eso, nosotros estamos legitimados, entonces sí, para sacar ese acta notarial y presentarla a los medios de comunicación y demostrar cómo se hacen las cosas por parte

del gobierno de progreso, o al menos cómo se habían hecho en ese caso del Ibatut.

Entonces interviene el presidente Antich, toma las riendas del asunto y, a grandes males, viejos remedios, como éste, casos muy socorridos y muy empleados, desgraciadamente, por el Partido Socialista especialmente, que es crear confusión, tratar de aventar dudas, que recojan a todos, que alcances a todos y, claro, la fórmula aparentemente más acertada es la creación de una comisión de investigación, la cual, no, no trata de investigar quién y por qué se echó a la calle a tres personas cuyo único delito era el de ser próximas al Partido Popular, ni tampoco se trata de investigar cómo, quién y por qué se hizo un concurso para cubrir las vacantes y antes de hacerse la selección nosotros ya sabíamos los resultados, como fehacientemente habíamos demostrado. No, se trata de investigar las contrataciones de todo tipo hechas anteriormente, es decir, se trata de ver cómo se puede tapar todo el asunto sacando papeles que pongan de relieve gastos o contratos que al menos sean susceptibles de presentarse como dudosos.

Ya se nos han adelantado algunos indicios: trabajadores cuyos informes o tareas no gustan y parecen excesivamente bien pagados; una subvención para un torneo de *paddle*, deporte éste que, como todo el mundo sabe, tiene el terrible sambenito de ser practicado por el expresidente Matas; por consiguiente no importa que se subvencionen todos los deportes: el *paddle* no se puede solucionar.

Se habla también de gastos de viajes a América, aunque ahora yo creo que esos ya han quedado santificados por el del presidente Antich a Cuba, de cuya escasa repercusión en el respeto a los Derechos Humanos del dictador Castro, por cierto, queríamos oír alguna explicación, el de Turismo a México y las Vegas, y el Cañón del Colorado, el de la consellera de Sanidad a Centroamérica, un viaje largo del que supongo que nos dará también cumplida cuenta en su momento y, por consiguiente, supongo que este tema de los viajes no, pero ¿qué otras cosas nos deparará el cajón de la Conselleria de Turismo?, ¿qué otras cosas saldrán para ver si resulta que se crea un manto de duda sobre todos?

No nos parece bien que el Gobierno, en vez de traer iniciativas prácticas de carreteras, de desestacionalización, de cosas realmente que interesen al ciudadano, se empeñe insistentemente en venir aquí a examinar a la oposición. No es a la oposición, que tiene que examinar el Gobierno, el Gobierno tiene que examinarse a sí mismo y tiene que inducir y traer aquí cosas para hacer algo, no para ver lo que ha hecho o ha dejado de hacer la oposición, que eso ya no interesa, a los ciudadanos les interesa lo que hagan ustedes, las carreteras y la desestacionalización, que hagan ustedes..., el agua que puedan ustedes suministrar, no la oposición. La oposición lo que tenemos que hacer es marcar el ritmo de lo que ustedes están haciendo y tratar de hacer el seguimiento, y tratar de ayudar en lo que podamos y de cumplir con nuestro deber de crítica en aquello que también debamos hacerlo así.

Efectivamente hoy es un día histórico, Sr. Marí, porque asistimos ya a la segunda, no la primera, la segunda comisión que este gobierno del presidente Antich está dispuesto a montar en este parlamento para hacer el seguimiento de lo que hace la oposición, no de lo que hace el Gobierno. Efectivamente es histórico, aunque yo le aplicaría otro adjetivo: insólito, insólito y equivocado.

Sin embargo vamos a votar a favor de la comisión, Sr. Presidente, y lo vamos a hacer por dos razones: La primera, porque no tenemos nada que ocultar, no tenemos nada que ocultar, Sr. Conseller de Turismo; hemos podido hacer unas cosas mejor y otras peor, qué duda cabe, que hemos hecho cosas mal, qué duda cabe, eso es inevitable en los humanos, pero mire usted, aunque no hayamos conseguido todo lo que queríamos, si hiciéramos alguna cosa mal, sí le garantizo que tenemos la tranquilidad de haber salido de la conselleria tan ligeros de equipaje como entramos en ella, y eso no lo podrá desvirtuar ninguna comisión de investigación.

La segunda razón, Sr. Conseller, por la que vamos a votar a favor, es porque nos queda la sospecha, después de lo visto y de lo oído, que la soberbia, la soberbia, no otra cosa, pero la soberbia les impida corregir los errores, y esperamos que la comisión sirva al menos para que no se vuelvan a producir cosas tan lamentables como ese concurso en falso que ustedes hicieron y adjudicaron previamente a su selección definitiva.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. González Ortea. ¿Existe algún grupo que se manifieste en contra de la creación? Supongo que no. ¿Alguna réplica?

Pues pasaremos el tema a votación, previo aviso de un par de minutos.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Esgotat el debat, en el qual sembla que tots els grups s'han mostrat a favor, deman als senyors diputats i senyores diputades si es pot entendre aquesta proposta aprovada per assentiment.

Idò queda aprovada per assentiment la creació d'una comissió no permanent d'investigació sobre els sistemes de contractació que segueix i ha seguit l'empresa pública Institut Balear de Promoció del Turisme, Ibatut.

Moltes gràcies a tots. S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma